

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

62 (b)

XXIV

62/b

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

b. 179.

XXIV

1

天

51

50

האזינו השמים ואדברה יי יהודה פתח קמתי

אני לפנות לדור ודור ממך עבד בקטני ולא מצאתי קדושתו ולא עני
 מיה כבודי לך אני יסנה לך עבד קול דורי דומם ממני לי אמת -
 כעיתי אמת יונתי ממני : אמר כבודי יסנה אני יסנה מסקורי
 דאניקא בארץ דאניקא במדברא ולי עבד לאעלאה לעבדא למעבד
 לפי נמוסין דפא כל מקור אנדקא בארעא מסבמין קול דורי דומם דא
 מסא דאוכח לפי נמוסא בבבא מיט ויכחין בבבא קטין דכח
 אלפ דרברס וכו' ממכר פיתר עבד ה' נמוכב פקצמס פד
 דומם עבד כל דא דמסא אוכח לפי נמוסא בבבא מיט דבבא
 דכחב ס עבד קחא אמה לין אלמין ובר במכ ה' היות לו עבד
 סגילה וכו' בבבא אמה לין אלמין וכו' פקצמס דין אלמין
 וכו' דא נמוסא דקול יין אלמין כ' מצבב יין אלמין פד ממני
 ה' אמת כעיתי וכו' מה כבוד קמתי אני לפנות לדור ודור ממך
 עבד אמת יסנה עבד דומם ומיטן למיטן לעבדא ולקבלא ענין
 מקורי דאניקא על דא דמסא מס כבוד ודור ממך עבד דכח
 וימס ס מסא עבד ה' בקטני ולא פוס בדרת דמסא דקרבא עבד
 לפי נמוסא בבבא דעבד על דור : **ר יצחק** אמר
 קמתי אני לפנות לדור דא קרב דכל יומא
 לא בעי מלכא נלימא לרבא נמוסא זכא מולקיס חבא אסתבס
 לכענא דמסא בבבא דמסא נמוסא נמוסא יבא מלכא יין ס' יסנה
 ופוס נמוסא עבדא על פוס אכרס נמוסא נמוסא מסא מסא
 קול קדמא דמלכא נמוסא נמוסא אדמא פס מלכא רלע פוס
 לעמסא נמוסא בבבא נמוסא קרבא : פס בבבא נמוסא לו אסת
 דבא עבד בארס ביומי דמסא דא אמתא לע קולא ביק סעבא
 ידור סכאל סעבא דמסא בבבא אמתא עבד יסנה נמוסא אדמא
 לפי פס ביומי דמסא פד בקטני ולא מצאתי : **האזינו**
 השמים ואדברה יי מייצא אמ' זכא מולקיס דמ
 ימכ מכל בט נמוסא בבבא סעבא סעבא נמוסא אסת

יפוס

פרשה וידא בלק

רבי

יוסי בבת אל תלמי צה למד רע שין וקר רע בלעם
 רבין להו לטראל ואל תבאן למטעמון דא בלק קרנא לא
 ארעבי באיטון עליון דאקריב קמיה תח בשעהא תמא
 בלק דהא סתון נעון נטר מלא מה חמא רציהו אמר וידא בלק אלזא תמא
 בתכמא ריליה רציהו ותמא רבב דמאב ועמיה נפלן בוריהון רשעיה
 חמא נלא ידע נעל דא אקריס לבלעם רמילה בפומיה כנונא ריטראל
 רחילהון בפומיהון נאצי בלעם תאצי הנה יכיר מבלק והוא ידעא רציהו
 הנה ידע בלעם הנה כן דאיתן כהרין מתאין ותמדי לא שכימי אלזא במאמר
 ראשונה דלעז נעל דא מנה לה אפנא דהא יסא לאתברא חמא בהרא
 ברישא ריליא וצי פומא דא כמא יבא אלקי אלזא בלעם ללה הכי הוא
 נראי נאנקימנ' הווא ממנא דממנא עליהן והוא הוה אפי לבלעם כנונא
 דא יבא אלקי אל לבן בארמי וקר כון דהנה אפי ההווא ממנא בלעם
 הנה יכיר לבה אמתה ועבד עובדי ואמ' מיליה גפרין אמתה אנדע
 לה נאיהן אמני עבדא למארי עלוהי הווא חמא ומצי אמני הווא הוה ידע
 דתמדיה טאן טראן בקרמיהא דלעז כרין אמני עובדא וקאריס לאתמה
 באמר מתמקן ועבד עובדי וסר מילי נכרין הנה אפי מאן דאמי ואנרע
 לה על ריה דהווא אמני כון דלעז חר אמ' לה לא תלי עמקס מט' שב
 תענה לפי אלזא איתן ברשומא קיימא דלעז והא תנין בודק וכו' בה
 מולטין ל' בתמיהא כהיב לא תלי עמקס כון תמא חסד רעוהיה
 הווא למיך אל קוס' ק' אפס וקר ואר' צפסרבר וקר מה עבר בלעם
 כל הווא לילא הווא מהמא אמ' נאמה אן הווא יקרא דלי צי בקטורא צמא
 אפס טרנא אפס כל הווא לילא במחני לא אשכח סטרא ריהא הווא בל
 ברשומא אלזא מסטרא ראגנה והיינו דא' יתק אל' יהנה בעיון כהרין
 תבאן ציה ימינא ואיה שמאלא מסטרי דימינא תמריכמה דאנקימנא
 נמסטרא רשמאלא אפס' ותא' עשרה אפס' לימינא לעשרה לשמאלא
 ודא הווא ראל' יוסי יוסף כר אפס' מאבני ידע במכמא דלעז ברוך
 דכרין קדישן עליון כון דהנה במיגריס אולת' בהווא חמא פולהון

יבא חר
 דלי קין בא
 ויהו דלי
 ליהב בלק
 ליה פה בלק
 טין

ואנלא הא כהא דאמ' ל' יתקן כמ' סמוט נטרה וק' לנטרא ולברכא אר-
 נגין בלוגא נטרא רצין כמ' עלי וק' בן רצין בלוגא ולא מתברר
 כדקא מ' / **קדר** מזה וקדר מזה אל אבא דיאך יכל יהוא מלכא
 לאסתמא יהוא שכלא אלא בן סינשא אמוא רבוא ליה קבה ונכסא שכלא
 ל' יהורא אמ' אוריהא קא מסינשא ליה דכמ' מזה ומזה הס כהנסיס בבריא
 שפא מ' כמ' נפלא האבן וק' ותלח אל הקיר מאי ותלח אל הקיר-
 כדא מקור קיר קיר פטרונא יהוא דאלא עליהו ותלח קל בלע-
 ל הקיר היא לא יבא ליה סיינשא כלל ובעקופא היא אדרת ליה ליהוא קיר-
 נכסא לא לא הא בן ונסף לרכובה בהאי סטרא / נוסף מלאך יל עבד
 ניעמוד במקום דר בהאי שפא אסת' ליה כל אורחין וכל סימין רגא אסתח
 בה מכל סטרא דעלמא סיינשא בן נמכר כמ' בלעס ניהו אר בלעס-
 וק' נפכח יל אר ש האבן היינ חר מאילן מילן דאבריאן בעל
 בן השמיטור / אל יתקן מאי סק הכ לבלעס אל האבן אל לטרא בב
 מילן / ל' ינסי אמ' רמייך בה איתן רבון דהו עמיה וכר מטולבן
 אמוא ליה וכל להאי שטיא אדרת לטרא לא משכח בה ממשות לא במלוי
 ובאיתן מיל דאבנא אהבוימין יקריה / ל' ^{מלוי} ~~מלוי~~ אמ' אלמלא לא אחרת
 אהבא הכ לא שיק בלעס יהוא ריליה ובמיל דאבנא ירע ואהב מיליה
 ל' אבא כמ' כמ' ותפסח הארץ וכמ' נפכח יל אר ש האבן מל הארץ
 מאבן דלא כמ' בה נפכח יל אר ש וק' אללא הכס מזה אדר על פומיה
 נפכח ועברא ארעא פקורא ומזה ולא יאור דקבה יעבר פקור' דהא
 מזה אדר נפקיר נפכח הארעא אר שיה נעל דא היא עברת פקוריה
 רכמ' ותפסח הארץ אר שיה אכל הכא לא אסתח מאן דקור אלא רעובא
 דקבה הוה / נהנאל ונעוביה הוה בך כמ' נפכח יל אר ש האבן מינה
 אהא מילא נמינה אסתח / ק' יהורא אמ' אסתחנא בפסא דא ור
 ובאילן מילן נאבמייין רלאן מיל דכרין איתן וכל מאחר רכמ' נפכח
 יל אר ש האבן בעיין למיהו איתן מילן מילא משלחא מיל רחמיהא
 נא' כמ' דאבנא מבריא רצין ממשח דסנסיא ריליה כמ' ברטיבא
 נפלא תבה נאמרת פלא אר ש אבנא ממשח הוה למשכח נפלא לא
 פכחא אלא מה עשיתי לך נא' הכ אמוא קא טות קבה למשכח פומא
 לכ מיל / אל אבא ודא באילן מילן אל לטרא דעבא רכמ' -

דלעו בן הוא למכר עליה כמא קדשא ואלסב' דהא ליה יכלו באהבה
 לאבאש או לאוטבא ואלסב' מהא אבן דהא ליה מילא בעיירי לאסראה עליהו
 דעבא שלי / **תל** בלעס כהנא מילא דאבניה ובהווא דעבא טפשא לא
 יכל למיקס ברעמא עלאה על אמה כמ' נפכח / **ותאמר** לבלעס מ' מה
 עשיתי לך וק' נכ ברעמיה הוה למעבר טב ונכ / **לא** דהא -
 בעיירי לא מפתחן אלא כמ' רבון לך וק' דהא הוה אהבא בעיירי
 יתיר לאג ברעמא היא דהא הוא רעשן לה בחרטוי וברעמיה קיימא
 ויאמר בלעס האבן סת העללה סת הוה ליה למייכא מינה ואיהו אהב לקבלה
 טפשא ואלא בלעס מייכא מינה נאמלל בעיירי וירעו רצין שטיא
 נמה אחר כ העללה סת ל' יס מלך בירי / אחר שטיא רגא א' הוה
 יכל לטרא עמין בפגמיה ארץ לא יכל לטרא לאמיה נהא בע מרפא
 ואלסבא רלית מילא בעיירי לאסראה עליהו כמא אהבא דא ימיון בט
 נא' א' ימללן בעיירי כמ' דעבא שלי יתקן לעלא פון ואנקה מ' מהא
 אבדא דהא קבה אסתח פומא ממי מילוי / **חסר** כא
ויהי בבקר ניקח בלן אר בלעס / ניעלח במות בעל וק' ל' יתקן אמ'
 בלן מבר הוה במרשין מבלעס בר רגא כמ' מכו
 שפא לליא מל נכ' בך ניקח בלן אר בלעס וק' הוא הוה אבן ליה
 נאמל ליה ללא / ניעלח במות בעל מאי ניעלח במות בעל אלא ארל
 בחרטוי כמ' סטרא אהבוימין נאסח דומיין יסאל למעבר במות ל'
 נאסח לבעל כמ' רכמ' נילא אמרי בעל / נכא מלכ קרה בעל תמא
 כרפא עלא נאמל רלון דלמין ליה כמ' רכמ' ניקראו בלעס נכמ' וכתב
 א' יל פוא פאלק' וק' כון תמא בלעס דומיין יסאל לליא מיר ויאמר
 בלעס אל בלן כמ' ל' כוז וק' מוכמ' חסר / ל' ינסי נל יהורא מר
 אמ' לקבל מרובין דקראי אקריא איתן שפא מרובין מר אמ' במכמא
 עבר כלא נאמל דמולקין דיאל בשכניה דבין אהביון וק' בך אסר
 שכניה מרובין / ל' נא דהוה ליה תמא מר אשכ ליה אר ש נכ נא
 מסתפס לקטטה בהריו בן הוה תמא לנימץ אבא בר נא אהבא נפכח
 לאהבא כהריו אמ' מה אעביר א' אהבא כמ' קטטה סא הוה תמא
 דאקסר בהריו ולא יכלא מ' עבר סדר ליה דומץ ליהוה תמא אמ'
 ה הוה תמא נכ מאי אית ליה להאי ברעמא ידע דבין הוה בר חיימיו

היה אם הצי דורון לא יעלה קמאי ומיט ליה לבניה ויכלוטה בן בלעם
 אבא לאפערק קטנו בפני בישול וממא לא יכל בן ההוא ותימא שלמה להין
 כדא דעק ויכע אבך וק' אבא לקיבא קמיה דורון אמר קבה רשע ומה
 איה לך אבא אבא בן לאורוקא בבט הדי דורון ומין לבליא תת
 מיה בתי ויקר אלף אל בלעם ואר' ל' שמעון לזון קרי וטומאה חנוך
 לאילן אבמסר לא יעלה קמאי ל' אבא אמר ויקר כדא לבט קרבן הנה הנה
 זמין דבההוא חנוך יכל בהוא בישול מה בתיב ויקר אלף קריה קריה מן
 דא רהנה חנוך ויקר אלהי' במא ראמה עליה מסטרא ומסאבא ר' אבא
 מלחיה ויקר אלף בלעם ויקר בלעם חשב דבההוא דורון יעלה לאבאשא לכו לטעם
 נקבה אעקר ליה מקמיה לההוא דורון אל ואעקר ליה לבלעם ממה דהנהחש
 ואעקר ליה מההוא רוקא ההר ויקר כדא יקוהו עורכ' חל' אל רשע ליה
 אנה כדאי לאתקשרא בהדי' למייעל קמאי דורון לפלו אבמסר / אנה אעק
 תת' הצי רשע גלא רלוא רלוא פאכה בל פאכא רלוא ויגמ' אל בלעם
 צו וידבר' אל בלעם ח' מה בתי' ניסר' ורבי בטי בלעם וק' במא
 רמאני מסימא במור ממא דלא יסטי הכא צו הכא סך ניסר' ורבי בטי
 נב' אמ' קבה רשע חשיב רשק' יהא דא' ויקר' ברה דבט צו אבא
 לא דריבין איתן לך כמה דאמרי לערעו ופ' אל' אה אב אל בל' נכר הפתח
 סומך לא יהא ברסוקר ולא פממך בל' מילוא אל' נכר ברבר הכי כה
 דומינא לברכא לון כה המל' ברכה רבט כר הפתח ברכה היא המל'
 מילן לאתקיימא על בטי דל' אבמסר מילן לך תת' כיון ראחא לבל
 נבל' שמעל אילן מילן הנה חשיב דא' ממוניה דבלעם נפלי' אה' לקול'
 איני לקממך אל בלעם ככ' אילן מרשין כיון בן לאעבבא פכא להאי' כה
 וא' אה' יכל לאעבבא ליה בהאי חרשין אנה אעקר ל' מציטן מילן דהיא
 אמרה מה בתי' התיב כה על עולתך כהא' ונאילן מרשין מעבב' ל'
 נאנב אקרה כה' כלום אעקר ל' מציטן מילן אמר קבה רשע אנה אעקר
 לך מה בתיב ויקר אלף אל בלעם וק' (ואנה דב' איני' במלולה רבה
 ויאמר אב אל בל' נכר ברבר כה' הרבר נדאי' תת' בקרמיהא לא
 כתי' חתיב כה על עולתך אל' התיב על עולתך נאלפה אולי יקרה
 י' לקראתי כון דממא רבה אמ' איתן ברכאן כיון אמ' התיב כה על
 עולתך נאנב אקרה כה' לכה אנה ל' יעקב לך אנה ל' כלום

לקוט : ל' יוסי אמ' אצרי לך מההוא רוקא דאיתן קיימי' דרה אנפה
 אמ' צי תיכל' לאצרי לההוא רוקא ולהין הא פלה אהעקרו מטמא נלכר
 זושמה יכל' יכל' רשע דאעכבת רוקא קמיה ברא נאל' זושב בל' יוס
 כ' מראש תנאי' אראנ' אה' יתק' אילן איתן אבההא רכב' כבטו אל
 דור חורבנה ומקבנא אסורט אילן איתן בן מהאי סטרא נפין מהאי סט'
 לא יכל' לאתליא' ל' אבא אמר כה מראש דג' מין יכל' להו לטעם
 דהא הוא אמר מרישא דל' דורס נפלי' נאיתן אהאמך בה' נמקבנא
 אסורט אילן אהר' מסרין ראבאמך בה' דא' נמקבנא אילן אהר'
 כרין ראבאמך בה' הן עב' לברר וק' כדא ל' בור ילח' נמקבנא
 כ' מנה עבד יעקב הא אוקמוס אל' אר' יוסי תדין דין איתן יעקב
 ויטע' בקרמיהא יעקב ויכר' יטע' נאנב' רלוא מר' תדין דין איתן דא
 דקא שלמה יטע' חוא' מי' מנה וק' אמ' הצי רכב' ביה וק' בעבד
 חבב' וק' מין מרכה הא ידעה דכתי' מרכ' ליל' מלכה ר' עבד' קדא
 אהר' דאמרי מיט' ארס סראק' דכתי' יידי' אל' אה' אה' פארס' ומההוא
 עבד' כמה מילן כמה מזריין נפין כמה טפסין פמה דריתן נמסין
 כמה דירין כמה בל' טראנה כמה דוממין ניסין נויטן אהבמו מההוא
 עבד' מי' מנה כדא ח' מ' מסר לקורין נמסר צת נופט יכל'
 נופט יכל' אהי' היא נכר מיל' היא רובע יכל' כדא נובך פמה
 מ' אה' ההר' מטבן אל' מנה רובע כמ' רשעיה מ' ל' ל' ל' ל' ל'
 אהר' לפס' כרין משמ' ראמה כ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 כל' איתן דמ' ל' עבד' כמה דאוקמוס נמסר צת נופט וק' רכב'
 הי' מ' ל' לקורין רובע יכל' כמה דאוקמוס : דא' מי' מנה עבד' וק'
 איתן סקורין דאיתן בעבד' כ' רשע' כ' טי' ב' ח' נהא אוקמוס
 חב' דא' נמסר' צת רובע כדא' כ' מ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 בל' חכס' הוס' במרשין כ' בלעם כל' בר' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 מ' ל' נ' א' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
 דכתי' רכ' ברבר נאמירה מיט' הוה : תת' כיון רחא בלעם ובל'
 מרשין נבל' מהוא חנוך לא יכל' לאעקרא מהוא כה' כדא' נאנב אקרה כה'
 אעקר ל' כה' : אל' קבה אה' סט' לאעקרא ל' אנה אעקר לך מ'
 מל' ל' ל' : מה בתי' ויקר אלף אל בלעם כמה ראמה לברר כון

יחזיק איתן
 דהא דל' ד' ד'
 ד' ד' ד' ד'
 ד' ד' ד' ד'

ד' ד' ד' ד'
 ד' ד' ד' ד'
 ד' ד' ד' ד'
 ד' ד' ד' ד'

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering most of the surface area.]

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering most of the surface area.]

[illegible]

111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622

[The page contains dense handwritten Hebrew text, likely a manuscript or letter.]

117

116

119

118

שמע

שמוע חלתי כחן שכלדינת נפלי חייית : כליליה הדיח
 כשילל החמה שקטה נמצאת עקל ויגע חושכב על
 החטה : אש יטה ולב ער קול דודי דוסק ויגע : ונחמ
 קרי כחיל : כחן ועמ חיות ליל פלג מה לך נדס : אור חלדך כבד
 וארס : וקוס נא לך מעבר הכקעה : שש בית הכנסת הוכקעה : וסס
 אשמייעך דברי : מה חמד רעזו כל איברי : כשמי קול הקורא באש : ויה
 דאר יכלות רעיוט : והיית טשא ונתן כעצן : אם היה ראוי לעשות עליו
 כעין : אם ללבת או לחטא כחנות : כחך כך את עש נשאת : ונאת
 כאור השמים : כי התקדח כעבים לחוריד מים : והיית קר הלק לבעל
 חס : ולא נבדו כחיות יוס ויליה הפגש כי נחם : חטבת אכ כבד הדיע
 שעת חסלה : וקרת להודות לבורא חטה ומעלה : ינאת חסות ויהי אור
 ככל פשם : וס כדך לא מירש לי סחטס : לעת שעיין היה ערב
 כחך כן הלכת הלק וקרב : אל בית הכנסת הגדולה : ושמיעת חתוכה
 קול יללה : והללת הימם פתחה והעזות חלקות כרכוב כסדר כל ויהי חטבת
 נבטת ושחת העל כחטוד : והשקפות ליוצר שחת ושורה : נשאת
 את עש אנה ואנה : ולא ראית כל חסונה : לא כפעמי ולא כמזותי : כי
 הילת אנה נאכלת עז חסות : קחת לחטא חסות כולה : כאול יגב
 כאול : וכשקצעת אל מקום החיכל : ראית כעש ולא כחוטב : אשה
 יפה לבל ככל חסלה : והיא הימם הקייללה : והראיה נרא חמד והדורה :
 וכלה חסלה לבושה שחורה : וכשהייתה הגדול הזה ראית : סס חיל כיולה
 אחותי : ולא עצות כח לרבי : ולבי כרפי ישתב : והאיה פרה עלי
 פך : עד שחשע נפלי על האין : פתחה פה חסונה : ואחרה אל
 כנחת ושוכה : כח חתוק וילך חסוד חס : כי לא חסד חסונה אש : רק
 חסן וחכונ כח : כי ליען חסונה חסונה חס : וחשמי חסד דבור
 אוחילה : וילך ותקד לבת חסלה : כי אותך ראית ראוי לואת חילאכה
 ואחר העמוד על הכוכה : אחרת דברי : נא לבנות כי חרביך נחמקן
 אכל שאלה קטה אשאלך והודיעש : מה טיך כי מה חיל אש : והאין את
 והאין עס : כי חרביך נרא חמד ודכדיך כנעם : אחרה כן אעשה כאשר
 דברת : וכדי להודיעך לך נערת : אם היית כחיל אכזה הקדמוש
 נשואה וחילה עד למשעם : ויוחק כחיל חטה כדור : כי כי חסיל רעזו

והלא מצדד יבא מנוחה : אם הכנס שמה : והכניסו מן אמת ויציב כבקר
 ואמת ואמונה בערב ליקר : כבר ידעת כי אמת הוא מלת משהות : וטו יב
 עם ויקן בראש לבוקרת : כנגד חסס ית' חזקו לבד כינה ומכילה : תולה ארן
 על כל מה : וטו פעמים ו' עם א' של אמת יטעם : שהוא שמה אחדות
 הרי סוד אמן מלת חכמה : מלת יוצר אור וכוח חשך הנקרא אמת ואמונה
 ואמונה : אמן נטווקן אל חלק נאמן : כי מספר שס החיה והאדנות כו
 נשמן : שהם שמות למשהות ולחלות : וי יוכל לומר הכל באדיבות : על
 כן אהבה רבה מה שבה : כי הוא כורא כל שמה : וכערב אהבת העולם
 מתעוררת : והיא אמונה באמת מתקבצת : והם תת ולבנות און השלם
 וס מלת כל אמת אמת חשך העלם : והם יצא מן העולם : ולמה יטי
 העם את לבולם : ועוד יי יוכל לפרק הדברים שמוסיפים כאמתו פרוק :
 מן אהבה ער ברכת אהבה : משכן שהוא חובה : לשלם כל דברים ודברים
 והם לא ידעו כי חכמים עולם : כי יי עמד בסוד אדום האדום : דע שמה
 להסיף לבול ראשונים : וכי לחם דלשן שמה דורשיו שומות : להחליל ליה
 וכמשקל וכמספר בעשיות : ולמה יכעשו העם כדבר אלהים חיים : להוסיף
 דברים כמעט כפלים : ובה הסבה יחד שלם נבר שוע לפד דל : ואמה כע
 כבר ידעת הענינות : כי אין חוספן על אמה תיבות : כנגד אמה ברכות
 תשיע קולך : הראויות לתת לה חסות חלק : וחוקים הכרבה בעל
 תיבות כהלה : כנגד שבע ברכות הכלה : (וא) כשישע לתפלת העיד
 יאחזע פלגות ורעה : לשמות חרשים ודבר : משפנותיהם אשר לא שיע
 וס אבותיהם : וחושבים שאין זה דבר רע : ולא יסברו האחר שכל חוספן
 ארע : והלא כל ברכה וברכה כמספר חסדו : דורש טוב לעמו ודעו :
 ואם יוסיפו ויגרעו דבר : (א) יהיה כענן בלה ופסל שבר : (כשיצאו
 לומר שלש עשרה : החקיקה אל חלק מן פרסיו שרה : אפרית וילה על
 ניהו : כדרכותו בתוכות יתק חספסר אלהו : וכמספר העם הקדוש שט
 פעמים שאנחנו חוכמים אומק בער החמים : כך עשים כמעט בכל סדר
 תפלה : להוסיף ולתוע בלת ידיעת קבלה : והסבה שמה אלהים כל לוחות
 חסכו כי הקדמונים לא ידעו לברר דמות : ולא ידעו לעמוד כל צד : לכן
 האחרונים כל אחד תפסס : למדע בשל מיעוט ידיעתו : דבר מה טוב בעת
 דע כעבורים : אם לא היה הסכנות כספסרים : שהם נדברים כאמת

וק נסחו
למטה

דבר היו נחשבים כמות : וחמת חוב חתוספת והתקוות : היה עולה כל
 קושטות : והיו חכמים פטעס חזקים : כדון יל שיאמינו אל השפלים :
 אבל כמפלה לא שמו : וספס אקטס לא נהדמו : על זה אלה ואחיה ואשר
 כמו שוממה : כי הם חסותקים אומת : ככלבולם : מהיות חלקן עליוש לשר
 העולם : כמספסס ארעס לחי כי כל יתיר כנטול דמי : עוד אמת
 התחכמו בעצות : והוא יכסע פלגות : כי כיוס שחמת לב פחוכס
 כסכנות ויחיס טובים : שקוית לכא אל חסר

אל חלק אשפ על פסא רחלים מתקבצת במסידות חלק עונות עמו יעשי
 ראשון ראשון מרבה חכמה לחסדים וס ליהא לפשעש עשה עקבות עם
 כל פער ודור לא צריעם תפולל : אל הנקבות לומר שלש עשרה אפר
 למפדות שלש עשרה שחידעם ליען חקס וכן בתר וידה פיען ויקר
 עמו שס יתקבצת כסס

הפעמים : הקושטת כיוס יתק מן חסותיות : עם קריאת שמו כזמנו
 כנעניות : מזהם חוכים כפסוקים והקדמות : עד שסברו השער
 לפע : ושודע אין לי אמת חלקי : ואף כי חושבים שכלם כע חלבים
 לכן כן העמידים עמו להם חלבים : זה מינו כן לחלבים חס
 עבור כבודם להם לשמש : לכן כע אעמוד כעסה וסח : כי אין ליחוס
 ולכאוכי חספס : ויחז שחנך יל יל למה אומת : (א) חלק אחר עתה :
 ואל תגעצל כדבר לחקסלה : חלקי ראש חלה : והג להם מה
 שראית ושערת : ואם תתביט לרבר תפסכו כאשר ידעת : כסדור
 ליען יתק קודם כן : אולי ישוב תפלה ויסיס לבו : לתק חששות
 חששות : כי דבר קל הוא לעשות : כזה סיכו חפדים חששות מעל
 וילבוטות חלגות וס חשע : אכשחתת יהיה להם שמה : יתן להם
 ויחזאו מנוחה : ויהי כאשר שיעת כל הדברים כדעה ראית
 כי היו לה כנפס כפסס חסידה : ותשלם בעלמי ותקס מעל הארץ
 כל חסעוד ואכוס אחריה ולא ראיתיה עד : ועמדת חסותקים על הכלב
 ודנה קול שירת התקבלים : כמיעהם כחם חלה : יאמת וסארת
 חדלת כבהלה : וחזרת דרך כות : ולרוב חסד חסלמת על מטה :
 ושכבת ער לאיתש חזרת : (א) קחת וידות : וכמכתי כל דבר בלתי חסד

השולח ישיע והחלל יחלל : לכן אחי אחס וריעבם : שומו לבבכם על
 דרכים רבות לבס דבר ועצה הלום : הלא שמעם מה היה הענין בלא
 חלום : אשר יכס שמתקנו הפנ : ותכנו כיווי השמים על הארץ : וזכורכם
 יביא האל : לכן ולכל ישראל : אמין כהורה כדורו : ונראה כנין
 מקדשו

כחכמה זה כאלו היה חיון : כדעת כלל השליון : ופה הוצאתי כל
 רוחי : לפי שישק כחכמה לקח : כחדש אלוה הרעשי : באלף השעי :

חיסר תכונתו אלוה : וחסר אותיות פגום : תרע כי פגום ילם יסדו
 כשחלל לאחי וכאז : שאל ויעמוד פגום ויפלא : הלשון של ויפלא משנה
 לבמה לשונות : לשון רין : ואחיביו פלילם : לשון פלה שחלל :
 לשון תקוה : דאח פקל לאפלת : וכלם נכוחים סקף הים : כי חספלא
 בער ישראל : וכן שעה : והיה חקוה להיות כהן כמו שהיה : וכלה על
 שקרא : כי ויפלא כדמית קטנה : ולמה תקרא לפי ששנו שאומה קטנה
 פילעין כי : השע על שראה עמקש כמו של שעה נהג זה הדע לבן הקדים
 ועשה תקוה : השלישי תקרא עבר שכל : לוי שלא יאמנו מאחר ששנו
 של שמשן ששן כך לא רצו כל לוי להדע להם באשר עשו בעל : ולא
 להם אמר יעקב אבי עז שמשן ולי אחים : עלכן קס ועשה בו תקוה
 כי עדיין לא היה : לכן זכר להיות כהן : הרביעי שקע כי ויבי היה חספלא
 למר אס אקס כזכר לשעה או אירסל אקס אכזה ואחיה חלק שם : כי שם
 אכזה תקרא צור : וכשאתחבר עם כזכר יהיו שותפות בלית צור : חרי צור
 בקרס צור : על דברים כאלו תקרא פגום והלום : וכשדקר את שעה
 אמר יחי רצון כמו שדקרת : אלו שמוותם עולה צור כך אכזה לדקור
 אכזה צור עם שאר חלבי מדין ודאס הסכה : וכן היה : כי אותו שלם
 חטה ראש הצבא עם כל הקדש ופסילם לאקס : עם כלם בעל הסכה
 והכן : אס כן מי שמוסק או חצו אס אות אחת הוא מועט כמו כי
 כצור הקדש חספלא : ועצרה חלפה :

על חסכט בלילות רשוע סלקו : בעשיה חקורה מחסכות העינין : וסוף
 כך נדמת וישעני : חון נראה אלי כאילו תעוררת : ואשא עיני וארא
 סככותי : ופה אשה יושבת חקללת : אצל חטת : מסודת : מכל חוץ

יוסף מהנדרת : חכמה איוס ונורא : חכמה כחשיכה כחורה : נרתעת
 כפחד ואימה כלבי : עד שפגעט לא נותרה נשמה כי : וכשדמת יוסף
 תלבבת : ואסתם פי ואחרת : הי את כתי היוטבת יחידה : הכאת כלבי
 חורק ורעה : ויהי הכותף הלום אשה יפה : או היה לק פה ויהי לק פה : או
 מה רשוק השמייעי : דברי לעכיד כי שומע אש : השיבה היפה כנעים
 למה לזכרון כן עיקר לא מעים : מה שראית מקודם ככנסת הנעים :
 אנכי האשה הנצבת עמך שם : אחרת כרובה את וכרובה טעמך : כי
 זכור זכרתך כחק עיקר : על אודות אי זה דבר חדש אלי יצאת : כי לעת
 כאמת חן חלבות חלפת : לכן השמייעי את קולך הערב : לא יכבד על
 לשמייעי חכר עד עכ : אחיה כדכר כע כן אעשה : כי רע על חמשה
 אשר אש שומע כהמוע מעבירים עם : שאומרים כי לחור חקללוד הקבלה
 אצל לחור חקללוד טפלה : וכן אין צריך ללמוד בספר : רק חקללוד חטות
 אחרי ספר : ואחם כע יודע כקבלה אחיהת : וכאק חיים אמה נותן חמית
 ותקעמת כי איך חלמודי חן חלמודים : ולמה יל לא נתן לק לשון לחמים :
 כדי לפלסל כמטנה ואדנות : למצא דברי חידות : דע כע כי לא יפה לך
 רשוק : רק כלמודך יפוצו מעיך : וקס חפוט כלמוד חקללודים כי
 הם אצלך כעבדים : וכמו בעלי מלאכות : ואמה חן היוטבים ראשונה
 במלכות : עם חלק במלכותו : דבר מה טוב כדעתו : היקפן שיאמחכבה
 שהחטה חלק יהיה בעל מלאכה : או טבח או חפא או שומר ודיין : לכל
 אלו שעתן דין : ואינם נקרכים לחלק אחד חמאה : רק חממוק חלק
 אליהם נראה : והחטה אצלן חתוועד : כקר וערב עלי ער : והנה כע
 אדמה לק קצת דברים : איך חממות כעין צריך חלכות מסודרים : והעב-
 דים הצרכים לדעת עבדות : וענין חמטה לחלק מה חלכות : או נשמח
 כשמעך זאת חמטת : ותאמר כדור חללוד לארס דעת : וקלק לי קצת
 כביטות : ולא שם חלק כלומדים חן הקדנות : לל קדנות הם כל בעלי חיים
 כער וטריפה : וקס קדנות חמטת ונכסים חפה : וקדשים ללח
 לחזיקים ולעבדישם : כמעט כל דיע חקורה חלה כקדשם : לכן כע
 חמטער על ככה : חנה לק דבר חללוד : וקצת עשי סדרי חלכות :
 כקדוק חמטת הצרכים לעבדי חלכות : ואחכ חמטת חן חקבלה :
 כי היא השלה למעלה : ולא כאמת להזכיר את כלם : רק קצת מהם כחיל

אין יתרון כמשמע ואחריהם הסבת ושמע .
דע כי הלבנות אסור והיתר . להלאכת הטכמים אינו עמך הלבנות
 נזיקין וזדעס ראויים השופטים ודיינים . הלבנות שעטו לחייטים
 ותופרים . הלבנות ארעס לאשוי הכפרים . תבולות ומעשרות ושקלים . הלאכת
 זבובים חמשה . הלבנות עריות . הלאכת סריסים . זמנים וחדשים . הלאכת
 אצטבעים תשים . הלבנות סיוע טרפות כבעל חיים . הלאכת קצבים
 ודיינים יתקיים . כתבת תורה תפילין ומזוזות . הלאכת סופרים ובלגין
 נבואות . הלבנות דקדוק הלשון ראוי . למליצים . הלבנות היטב לחרש . קול
 ועצם . הלבנות זכ וזיכרון וחולק וחולל חושים . הלאכת הרוסאים
 נוערים . הלבנות לזים וזכעם . הלאכת החזורים וזמנים . הלבנות כל
 החקדש הלאכת הערופים . הלבנות חצה וקרקיס וזלה הלאכת האופים
 הלבנות פרוכת וכזים לאורים ותמים . הלאכת האורגים וזקנים . הלבנות
 טהרה וטוהרה לבוכים ולזחלים יאה . חקך וחכר הלאכת סוחרים .
 הלבנות אירוסין . הלאכת הדיכעם אין להערים . הלבנות ישת תואר חטע
 חות ושופר . חן הלאכת בעל חלמה לא יספר . הלבנות הכרואות וזוויים
 כחרמות ועזים . הלאכת השונטרים הם ראויים . הלבנות יין נפק להקיס
 הוא הלאכת המעקים . הלבנות חייבי חיתה ויסורין . הלאכת הקוסטיי
 נסכין . הלבנות קרכנות ומענות כל אחר בטוב . הלאכת המעלימים
 טן המלך והמורדים בו . הלבנות להאמין כמו שברא הכל . הלאכת החסיד
 כתימיות כלת חוסל . אכל הלבנות לדע שהכל ברא . הלאכת עדיקים
 החקוקים באמתות כבודה . כי הם עם המלך כהלאכתו . יודעים אותו וסדר
 חשבתו . והם חוכמים למשמעתו . והמלך הלבנים כדרי תפארתו . ואין
 חזק הקדש ורעם כאלה . מה שאין ק לכל הנזכרים למעלה . דעה אל
 יאמר האומר אין אונס לבא . אל המלך ואין לי ידיעה חכה . ככל
 חכמת התורה והדברים . שהם יודעים הלאכת הטכמים . הנע חשיב
 לך כפי הידיעה . דעה כי הלבנות דאנעא בלבנות דקיעא . חלק כשר וזה
 לוי הוא חקדש אצלו לא לחייטים לטכמים ולאופים וכל כאלו . חן לבא
 הדברים ולזעטו ועבדיו הטרים . הם העומדים על הכרעה . אף כי אינם
 יודעים טוס הלאכה . חן טחככים דמי המלך ופיתו . לכן הם תמיד אנו
 ותרע כי הדברים הם הכוכשים יערס והיועצים ושרים הם היועצים רצון

טורס . הם יקרכו אל שלחמ . אשרת למלך כמשפטו ובזינו . לכן תרע
 כי חכמי אלו הדורות . אינם רק כמו בעל הלאכת הנזכרות . כי אינם
 חכמים יותר בלמודם . חן ליתן הוראה כזי . לטור טורס . ושיקראו להם
 חכם ורבינו כל זה נראה לעיני . אכל בלמוד הנסתר היהולל . אינם
 סופרים ולא נזעים כלל . ואף כי יכולים לעמוד העמוקות כמים גדל .
 בלמוד תלמוד ידועלמי וככל . כמה יחזאו שם דברי קושט . שאי אפשר
 להוציאם דרך שטט . אם לא יעלהו דרך מעלה . מדרך הנסתר והוא הקל
 וכשיפגעו בדברים כחזון . אומרים כי חמל חמלם הוא . אנו לאותה
 כושה ונער שתחתנו נשכחה כחלב הכער . ועשהם פתחים ואינם רואו
 ולמה על דברי עצמם אינם חשבים . יונק היה נבחר שיאמרו כחציאוס
 עזין לא ידע לעומק דעתם . זה היה להם לכבוד ומהללים . חמה שיא
 שהם חמלים . ומי יתן והיו יכולים לדעו דרך חסל . אן לא היו נטכעים
 בעומק הנמשול . ועל שאינם יודעים לסדרו כזה יותר הם פחותים ונבא
 שיודעו לעז על חלמוד הקדוש . ושיאמרו מה שלא יתכן ככמה חדוש
 והנה אם היו מעידיים ענות . שהם דברי חידות . היית חודה לדבריהם
 וכמעט העדות כחזים . כי יש הסגר כן חסל וחידה . כאשר אשחיש
 ואיזה . החידה נאמרת על דבר נעלמת . חן האדם ואף כי הם דברי
 האמת . חן שלא ידע לדמות הענין . על חכמותו ועל הקטן . שעלו
 הוצ נאמו . לכן נעלם חשבו . והראיה כשחשן שאמרו חודה . חידתך
 ולא אמרו חמל חסל כבונתך . כי החידה חן על עצמות הדבר נאמרת
 והסתר אותם נעים לבטו עטרת . והחמל הוא חודה הדברים . אפילו
 שאלו נקבות ואילו זכרים . חן שהפעלות יתרון והחששים . כאלה חמל
 פטים תשים . וכן נמצא כיוצא ששלח האשה חן תקועה . ולמד לה חסל
 וידיעה . שתחמה כשה לפס המלך . ואף כי לא היה לו חשיאות כפלך .
 וחידתו דשחשן חן עצמות הענין חוסל . כאומרו חן האוכל יצא חמל
 והחמל יצא חן העי . דרי האכיה הם הם כעצמם כל לעז . כך נכל
 לפרט למוד התלמוד במתה . קרוב אמר חקדש חזה . והכל חוכן למטעם
 כדבר חוכה . כי חכם בו ועצמו הוא חכם . לכן כנ כאמת לעומד כפעל
 שלא תמיע למודק וכן תסידהו מעליך . חן חק ואף ואל תחוש לחוסרם .
 כי גדול כתרך חכמכם . אמה תבנם פעמה כחמל . והם עזין כחן . הם

הם חולכים לשמאל ולא לימין . ואתה תנוח למדלך לקץ הימין . והנה כע
 משאר כעלום וטובה . הש חולק אל ארץ נחמה . עד כי ילכו עדיו ימים
 טובים . טאכא עוד ונתעלסה באהבים . אחת ובימת ועשרת ראשי ויחזור
 עני . חן חן למעלה כי חזקתני . וכי דברת על לב בן אחיך . ואם לא
 אהיה כאחד מעבדי שפתיך . ויהי כהשגתי אלו הדברים . נשאתי עני
 הדריס . והנה רב וסוסי אש' בקול חיים רבים . וישאול חן הארץ לשמים
 ויסר מעלי חן שראיתי חלום . ואיךן משעת והנה חלום . קרתי וכתבתי
 הענינים המדוכים . לזכרון למען יעמדו ימים רבים : שאם יקראוהו העל
 בקו הישוע והמסילה . יכינו העצה היעצה על הקבלה . יתחזקו יותר עד
 שיצאו למעשה . והש' ית' הטוב כענינו יעשה .

לדעת

חכמה ומוסר להבין אמרי כונה . חן לחכם ויחכם עוד
 חלוצי לבי לפרש קצת ענינים להסיר חכמול חכם
 לתקן הדרכים ולשיר הדרכים . להודיע כי דברי חכמי זל דברי אלקים חיים
 הם וכולם נבונים למבין . השומע ישמע והחדל יחדל . לפרשת ולא יכול
 יוסף להתאמץ לבל הנציבים עליו . לא יכלתי גם אני להתאמץ לפרש
 חלון לעקב אשכנזי כמצרים ברי שחמי חמ יעקב . כהסמפסון עם כלפי
 הישיבה כעשני מיל וקלף ודוכסוסטות . ולמה מפגישין בן זה לזה למחבר
 עליהם סת' תפילין ומזוזה . ועתה הסבת ושמע . ואנא לא בחכמה דיאיתי
 כי ואל . חן להט' ית' חן כבוד . וכשתשמע תאמר כדון שעתן חנה לעמו
 ישה . תמלת העשן צדיק לדרקק על שלשה הלשונות שהם מיל קלף דוכסוס
 ויחכם עין עמק הדבר . כלנה למה נקרא שמו מיל לפי שהוא מילוי חלון
 מיל קלף ואלו ואלו את החתום ואת המילוי ספר דירמיהו עה . לפי שצד
 השיער מילי לענינו . קלף על שהוא נקלף לשעם . ואת צד חפשי נקרא
 קלף . זה מינו . כי כל קלפה היא חיצונה . דוכסוסטות לא נודע שמו כבוד
 חן שאומרה כי בקצות ארצות נקרא כלשונם דומה זה לזה . ולמה תפסו חסדי
 זה הלשון . לפי ששמה בן מילט נוסף על זה הענין . כי דוכסוסטות כאל
 נבוא מדוע ואל תתמה על זה כי בן דרך חכמי לומר בן . כאלו אהרן ואלו
 כל זכר ונקבה . וכן התורה כעניני טעמות . וכאילו רבים . ויהי שידקדק
 אחריהם וימצא ויודיע תעלומות לאורה . נעח חזה כי אין מקומו לפרשם

נחזור לעניננו . אם כן שמענו שלשה שמות שכינת חכמי זל לזרועות הנב
 כים לדבר חסד . ולמה הדוכסוסט נקרא נבוא מדוע . לפי שענינו מדוע
 כי נקלף כפי ענינו ונעשה עוד חדשה כלתי שער . כי אין עור כי אין עור
 כלתי שער . ועתה אפרש לך למה נכתבו . סת' תפילין ומזוזה כעין סדר
 חכמים . סת' נכתבה על כל אחת מהן רק כחלה לא יכתוב לצד השער
 שלא לחפות על איש שער . ולפי שהתורה נבונה כדלי וקוראים אותם
 כדלי . לכן נכתבה כדלי כדלי . ולפעמים מונחת בידים סת' ונקראת
 כסת' לכן כותבים אותה בקלף כדו הנסתר . ודוכסוסט גם הוא נסתר יותר
 על זה אשר הדוכסוסט עלה לכתוב עליו סת' . כי התורה היא נבואת
 מחדש . כי היתה משעשעת יום יום . והדוכסוסט הוא מדוע נבוא המזוזה
 היא יותר סתומה . כי היא מונחת על מזוזה הכית מכוסה כמעט כולה
 ואינה נראית כחן רק מעט כלומר וראית את אחורי ואל . לכן ראוי לבנות
 על דוכסוסט או על קלף לצד חפשי ולא על מיל . ואף כי יש דעות המכשירה
 כדלי . אבל כמדומה לי רק כדלי . והתפילין נכתבו בקלף רק לצד הכסו
 לפי שהם מונחים על הכסו . וכמו שהקלף לצד הכסו הוא סגור וחתום
 וסתום . כך הם סתומים וחתומים כתיב עליהם . וסבבות רבות כאלו עד
 כי נלאת לבתוכ . הנה שחשתי קצת סתמי דברי חכמים זל אבל פנימיוני
 על מה נעשו אלו חידושים לנהיג ולדמות זה לזה . ולהפריש בין זה לזה
 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים העליון . ספר סודו טם . טם באות
 כס' ז' . כלנה עם השם המלילי ז' והכ' . ויהי שידיע לאור תעלומות
 כמו אלו יענין בספר ארס הראשון המצא תוך חן אשר העליון והוא שכל
 האותיות . ומה שכתבת הוא רק להתחיל התעוררות ולדרקק במילות ודברי
 חכמים זל . כי לא דבר רק הוא מצד ענינו . ואם חן הוא הוא מצדו כענה
 והש' ית' כחמיו יחזיר לנו אברה ויתן לנו לב כשר ויסת ענינו ולבטע וטכיל
 במהרה כחמיו חן . נכתב כשת אסרה נא ואראה את המראה
 הקדוש ה זה רל יכ' הטוב . כחמים

שעם

לזרע דודק שלם . ושמו עם חתבה שלום . והוא שמואל
 עדיו לא לבלום . המונחת על נפך ספר ויה לום . כחן
 דק נראה גם הלום . וכל דודק שלום על מקומו . יבא כעלם . מה מאד
 הקטית לשל . כל קבל דו כל מלך דב וטלית חלה כדנה לא טל . ולפיכך

חן

יותר היה ראוי שתקנות מדיבורי מחל ארבע טעמי. האחד כי חזן אנוס הוא
ועיון עיון מ' יחזאנו. והטעם אף כי תהיה ידי כו כראשונה לאחיות. וכל
להיות שלא יוכן לכל יודע מתודין. או דבר שלא יאמינו לדברי. או דבר
מישט השתקנותם בחכמה האמת. ועל אחיה כחשבתם כעשהם וחכמת
על כח קללה ולא ברבה. והטעם שיאמרו עליו חזן אנוס הוא חזן
לימים רבים ולעתים רחוקים הוא נבא. ומי יכחישנו. כי כך דרכי המחקרים
שהם תולים עדותם בדרך רחוקה או באורך הזמנים וכהן. והרבה פן יאמרו
על שכחתם להלכות סודות כדי לקבל יודע לעצמיו. לכן אורחם לבלתיספיק
כזה המראה שלא יוסיפו להלך על יומם כעוס טאלה מעשיהם נסתרים
עד אשר ינח יל לאחיהם. ואם ח' תעפילו לעלות ולפזק הדרך שהלכת
או תרעו כודאי כי שומע אין לבס מימי. רק זה הפעם לבדו ירא לפשל. על
כי ראיתי חכ השתקלות של זה החכם בחכמה והוא שח' בקראי שמו. והוא
אחז כסמיטו. ועל שהוא כחן אל עליון ראוי להקדמו בכל דבר שברדוט
ולתקטיל ראשון כי הוא יברך את הוכח. והוא יברך את חכם. ומכרבינו
יתברך גם הוא. והכל ככרבה משולשת. כגד שתי קוסיות ששאל והם
שלשה. והתירוצים הלן השומע ישמע והחדל יחדל. כי כל דוחי הוצאת
אע הכסיל. ומי הכעסע כזה להתקלות באחד הרקס. ואם החדשתי או חכם
תשבת בדברי שלמה הילך עה. ועל שתבקשתי מאיש חכמים. לכן לא
יכלתי להתאסר ואחזה דע גם אם יעבר על ח' טאלת מימי ידי
על עשיית הכתיבה בקריישים אם תהיה ככתב מוכב או על. ואין מהם
נבחר. או אם יביק להיות כתב אחת. ומה יביק לאותיות המלאכים
מאחר שגמרא כהם התקלפות. ולא נבר שוע לפע דל. ואף ינחאו
הערלים פעלתם לאורה לכתבם בכל מיני עמות קדש וחול. ונראה
ידם על העליונה. וכזה הארכת לכתוב. הרי הם שתי טאלות מדוכקים
איש באחיו. והאחת לכרה עומדת דעקוי כי כבר נודע שיש שבעים פני
לתורה. אם כן יש גם שבעים אחורים לתורה כהכרח כי אין פעם בלתי אחור
וזהו מושכל ראשון. הרי לק קדש וחול. טהור וטמא. אור וחשך וכהן. וכבר
נודע מדברי חכמינו אל כעשיית פגואת מטה רכינו עה ונבואת כלעם יטו
אף כי שטחם כמעלה גדולה היו. ח' זה היה בקדושה וזה כטומאה. ח' זה
פעם ואחור. וכל תקשה על על וראיתי את אחורי כי אין כאן מקומו. וידוע

כי נמצאו שבעים שרים נאמנים כמרכבה. חזן מן החולבים כקו החיטור
ולכל אחד נמצא לשון כפע עצמו כהפח. כאשר ידוע למקובלים אמתיים
וכמו כן יש כתב מיוחד לכל אחד לעצמו. וכאשר יש למעלה כן יש דקדוק
למטה. ואף כי חידושים נחריב נחלבלו כמעט כלם. ולא שאר כתב וחקק
מפורסם שהוא שייך לחודים. כי כמו שנמצאו היהודים נכרים ונודעים לכל
טהם מורע ישרל. מה שאין כן לכל שאר העמים כי אחר זכר חמה כך
נשאיר להם הכתב הידוע. והנה נודע ומוכן כי כל איש או אשה שילא
לכו ללמוד ספר ולשון כשרים או לשונות אחרות שחכמות בלדו. ואף כי
יוסיף לקח עד שיגיע להכנת שנים או שלשה או כמה לשונות. וגם כמה
מיני כתבים כפי אשר תשיך ידו. והנה עם כל אחד מהלשונות שהוא
ידוע יוכל לדבר עם כע אותה האנן אשר מהם מקור הלשון שהוא. ואף
כזה בעל הלשון לא נולד באותו האנן. אם כן נרין כי הדבר אינו תולה
על לשון מיוחד לבדו רק על כל הלשונות כשזה למכיעם כהם. ולא רבי
האומרים שהלשונות והכתבים הסכמיות הם. כי לא חננס אלקיסדען
אמיתי לכן פקעו ולא נדעו. ונעם חזה ונאמר כי אנוס יודעם כי המלאך
מכירים בכל לשון. לכן יפעלו כהם בכל לשון וכתב ברצון איש ואיש.
ולק תקשה על מה שאמרו ח' שהמלאכים אינם מכירים כלשון ארמית.
והלא לשון בכל וכשרים היה כלו ארמי לשון. ואפי' הכי פעלו פעולות
כמפתם. וגם מכיית זל כתבו כמה מיני השכעות כלשון ארמית. כדון
הכרלה שלר עקיבה ודומיהן. תרע כי אין כאן מקומו לפעם כל הקושיות
ונחזור לעשן ראשון. דע כאשר אמרם מאחר שהמלאכים מכירים בכל כך
ולשון. ח' יש מן הלשונות ומן הכתבים אחד יומך נכבר ומעלה מחבריו
והלשון העליון העלה על גביהם הוא לשון הקדש. כי כן נבראו שמים וארץ
וכל נבאם. וכתב הנקרא עברית אינו ראשון. רק כתב אשורית כי עבר
היה לו כתב הנקרא על שמו עברי. וכו' נשתמשו ישראל בכלל. לפי שאבות
נו זל למדו באהלי עבר אחרי חות שם הקדש. עד שנתגלגל וכאן למצא
ונשאיר להם זה הכתב כדדל. ואף כשנכנסו לארץ ישראל נשאיר להם זה
הכתב. אבל נשתמשו בלשון. וכתב העקרי היו יודעים כל המכמים ונש-
תמשו בו בקדש. ואף בבית שט נשתמשו בכתב עברי למקור אותה על החט-
בע וכהן. והכל דרך חול. ולא יכו כל העם להשתמש בכתב אשורית

עד שגלו חבל. כי אין נקל להם ה' ית' חתנות כמסורת בספר היכלות
 של ר' ישמעאל ב"ר אל. ועל כי ראו העם הפועלת הגדול והמעלה הגדול
 מן הכתר המיוחס על שאר הכתרים. השתקלו כלם לדעת אם הם
 ככתבתם. והיו חכורים הכתר העליון ככתבה חייט תורות ארות עד
 שכתבו אין ראיה כראיה זה. וזה ידוע. מה לא ידעו כח הפעולה להעשות
 הן באי אן כתב שיהיה. אבל הכתר שהוא היותר נכבד לפי המלך העליון
 ית' שמו הוא המכוער כל שאר הפעולות הנכתבים בכתב אחרת והוא
 המושל על כלם. וזהו כתר אשורית. והכתב אשורית נקרא כך משע
 סבות האחת נקלה והאחר נסתר. דרך הנקלה על שלקח אשר כן שם
 זה הכתר לעצמו והענין לבנו. ואין כאן מקומו לפרש איך ומה. וזה
 למה נשאר לשון הקדש לעבר ולא הכתר. כי עוד היום הלשון נקרא עברי
 על שמו. אם כן לא חשבו לדבר. ודרך הנסתר שאחרת הוא כי זה הכתר
 נקרא אשורית לפי שהוא מחקו אשר שהוא מכבד עליון. ומקום כן נקרא
 אשר כידוע לחכמים. ותעין בספר הקנה ותמצאו. הרי לך כי הכתובה
 אשורית היא ראש על כל הכתובות. ועל אודות אותיות המלאכים שהם
 נקראים כך בכתבתם. ואע"פ נקראו חותמות. כי כל חתומה יש לו חוקם
 כפע עצמו כדי להיותו נבדל ונפר זה מזה. כי יש כמה חתומים שנקראו
 בשמות שונים ולולי חותמיהם לא היו יודעים למי היו קוראים ומטובים.
 ואף כי החותם בעצמו הוא דמיון של אותו החתומה בעצמו כאשר ידוע
 למשכילים. הנה שמענו למה יעלה פעולת האותיות בכתבתם. ועל שם
 חרת כי ידע על העליונה זהו כעת סבות. האחת כי כל העשיהם בטומה
 והם חתם הטומאה לכן פועלים בטומאה ועלה כדמיונם. ואנחנו
 נעצרים צריכים טהרה וקדושה מצד היותנו ואין אנו משפלים בו וספר
 הששה על כי האותיות הם קלים להאמין בדברים שאין ראוי להאמין ועל
 חכ האמנה יעלה פעולתם לאורה. והא ראיה מן האמנה שלם. אבל
 זרע הקדש לא יאמינו אם לא באותות מושכלים ומורגשים וידועים. ועל
 זה כתב שלמה העה בספר המסכת הנסתר שחבר על עשיית פעולות
 הנסתרות. והאדם עולם קוראים שם אותו הספר קלאקולא. ושאל
 ושאל למה יתלחו הנשים בפעולתם יותר מן האנשים והלא אינן יודע
 בכתב ולשון וסדר הראוי לדעת. השיב על כן חזקות באמנה יותר מן

לפנינו
 לכל
 ויחזק
 כשה
 ידוע

האנשים לכן יתלחו. כי כל פעולה שהוא מחוסר אמנה בקושי ישיגה ועל
 זה כתב שלמה העה אותו ספר באופן וסדר עשוי על כל מי שיעשה פסוק
 הוא מצה ומסדר שאל כל פעולות יתנו לו כדמיון. ואע"פ שלא יאמין.
 ועוד שאלת כי חשקה נפשו כי ריגה סודו ט"ל כל סוס העשיר
 לטלמיות וחקירות על אודות מספר הכתובה שלהם אם צריכים לכתוב
 אותם בא"ל לכתוב עד ציורה ואם הם רחוקים לאטן ספירות וכה"ל. וזה
 כי כל כוכב יש לו חק ידוע למחשלתו והמספר על כל טלמי הכוכבים
 מורה על מעלת כל אחד מן הכוכבים. אבל הפך מהראוי להיות כעני
 ההמין. כי מספר הכוכב העליון שהוא שבת הוא פחות הדבר נקרא מספר
 הירח שהוא תחתונה מכלם. אבל הדבר הוא כמו סדר שרי אלפים ושני
 מאות ושני חמשים ושני עשרות. הרי נודע כי מספר שרי העשרות הם
 כדמי יותר מן שרי האלפים. וידוע כי שרי האלפים מעלתם יותר הדבר
 חמשת שרי העשרות. הרי כי הטלמיהם אם הם כמו חותמות לתכלית
 מחשלת אותם כוכב כאשר כיצתם למעלה. ועוד כי מספרם רחוק כל אחד
 ואחד לעצמם עליונים. כהן חותם שבתם הם ט"ל לכל זה הרי נראה כי
 השם על ית' ויש לו כתמים ט' כנגד ט' ספירות. ואלף הכתמים נקרא העשירין
 ואלף כתמים כנגד ראש תוך סוף. ימין ושמאל ואמצע. אורך ורוחב ושטח
 באילן רבים לכל אחד ואחד כאין מספר. וכאן ערך יש לו ד' כתמים נקרא
 עדים וכה"ל ואיכה וא"ה כאלו רבות. אם מספר הכתמים על כל אותם
 חותם מורה לאחד מן השמות. כהן שבת לו יש ד' כתמים כנגד שם על ד' אותיות
 ושמו יהי. ערך ד' כתמים נקרא שם ד' אותיות. האדום ה' כתמים נקרא שם אלקים
 וכמו כן כל אחד מהם. ועוד יש רחוק אחד בכתמים הנזכרים כהן שבת ד' על
 ד' הם ט' כנגד ט' ספירות. ערך ד' על ד' נקרא ית' שבתם הדויה. האדום
 ה' על ד' נקרא חדת כה. חלה ו' על ד' נקרא חז השם של עב. וסימנ' לוחמנו
 יטלנו וא"ה. נקרא ו' על ד'. נקרא חט שער כ"ה מן השער הגדול. כוכב
 ה' על ד' נקרא דין והוא מספר חז ט' עם התכבה. לבנה ט' על ט'. נקרא כסא
 רם ושם. כסא כהן אף שהוא אף ושמועם. כך חלקים יש כשעה כשעה
 סודו שמוע. הרי כשעה טובה חזאתך. נחזק לעצמנו. דע כי מספר כל
 הכתמים הם חז. למספר שם חז המושל על כלם. כי השם של חז נמלך
 לז' חלקים נקרא כוכבים וימי השבוע. ועוד כמה ענינים נוראים מאד שאין

כמו קטת. לכן עשה סמן מן ה' כפוסה הפוכה. כדי שהקטת לא יזיק לעת
 קטת סודו השקפה. לזכור זכות רבקה. שגא' וס' את המלך השקפה.
 וכל זה להעיל את משה ואת אהרן שלא יפלו במי חרובה. כעין הריב
 הראשון חט. כיסה הימה התלה לכל הצרות שכחו זה אחר זה. וס' מי
 חרבה. קטת נקרא אות. אות ב'ק' א'. הרי א' הטבר למעלה תצדק
 אות עם קטת ויעלה א' תשתוק. כלומר צדק לשמוק מסוד א' שהוא מורה
 א'ן. וכעין חרוב לא היס' שס' סמן. לפי שהפועל ענת היחיד כול
 אצל חרוב. ועוד כי חרוב חזרה להיות כריאה כבדאשונה מה שאין
 האחרים והכן. כענת חרוב לפי שה' ר' צעלוק.

צ

נכבה חית חטבות אלה ושם הכרחי. צדופי. יחיי. מספרי.
 חוספי. הקדמי. מרובעי. וזה פירוט. חטבון הכרחי. הוא
 אצל כפוטון. חטבון צדופי. שצדק חטבון הפשוט עם הילנות שישו
 חטבון. כאופן כזה. כחן אצל עולה. ואצל נודע כי תבנה של א' אונות
 כונה ששה כתם. ר' עולה מעלות שאין זו דומה לחיבור. וכענין צדק
 ונפול מה שעלה המלה שהוא עשה עם הכתם הכנויים חטבון והס'
 עשה. ונא' ששה פעמים ששה עולה הכל ל'. ואם המלה מן אונות
 כמו אצל נא' שעלה כחטבון הפשוט ה' הכח" עשה. ותיבת
 אונות כונות כל כתם וכענין צדק ונפול מה שעלה המלה שהיא עשרה
 עם הכתם הכנויים חטבון שהם כל ותא' עשרה פעמים כל יעלה הכל
 חטבון שחיי. שחטבון שחיות האונות כחלואס. כחן אצל נקראים ק'ל
 כ'ת יתל עולה הכל כחטבון ה' הפשוט כזה. א'לך ק'ת. כ'ת ת'ל. יתל
 ס' ס' הכל עולה רות. חטבון מספרי. שנספר כל האונות של
 חתבה. כחן אצל. א' מספרו אחר. ומענין עולה י'. כ'ת מספרו
 שס' עולה ת'. א' מספרו שלשה. ומספר שלשה עולה ת'ל. וס' הכל
 עולה א'לך ח' חטבון חוספי שמוספי ס' האונות על חתבה
 על חטבון חתבה כפוטון. כחן אצל עולה ששה ו' אונות חתבה
 יעלה הכל תשעה. ולפעמי' מוסיף א' חתבה כל יעלה עשרה ולפעמי'
 מוסיף האונות לבדס או חתבה לבדס או עשרה ביחד. חטבון

הקדמי

הקדמי. שנקדים מספר כל האונות הקודמות לאונות חתבה כאלפא
 כ'ת. כזה כחן אצל א' עולה א'. וא' כ' וא' שקדחה לה יעלה א' הרי הכל
 ד'. וא' א' ועס' כ' יעלה א' הרי הכל עשרה. חטבון מרובעי.
 שערבב כל אות ואות של חתבה או כח. כחן אצל נאמר א' פעמי' א'
 הרי א'. כ' פעמי' ב' הרי ד'. א' פעמי' ג' הרי ט' עולה ס' הכל י'. או דה' או
 זהב או ד' לכו כזה. וזה נמצאים עוד א' חית חטבות יותר על
 אלו הנכרים. וס' חטבון הקטן. חטבון הדול. חטבון חטבות.
 וכלם יוצאים כחן עשר ספרות כאשר אכאז כזה. ואם תמצא חטבון
 אחרות כלם יוצאים מן אלף ואינם עקרים כמו אלו. חטבון הקטן עתה
 כל המספרים הפשוטים מן מעלתם עד שיהיו רק אחדים כחן א'לך. ה' א'
 היא א'. ה' היא עשיריה אחת הרי א'ס כ' א'. ה' היא מאה אחת הרי א'ס כ'
 א' ס' הכל א'. ויש כ' אדס עתה כזה חטבון שאינם משמיעים לא
 מה שפיהם מדבר. כחן אונות ש'לה עולה ט' כדכריהם. ומוטבים כי
 על זה קרא לו הנביא יד יד. והנה אס' יש דעת החטבון הקטן להשח
 העשירות היוצאים כחטבון שהיו קיימים. אס' כן מה הפשוט כן העש'
 ריות הראשונות וכן העשירות העשרות שיצאו מהם. אלא ודאי דעת
 החטבון ירצנו להוריד כל המאות והעשירות להיותם אחדים. א' חטבון
 שלמה עולה כזה. חטבון יצא ט' כמכר ואחר כך? הוא א' וזה הרי ששה
 ששה וכן רית חטבון. חטבון הדול הוא שכל האונות יעלן להכח
 כפוטון ח' מן אונות הכפולות שהם חטבון. הס' מן מאה שהוא א'
 עד ט' מאות שהוא א'. חטבון חטבות הוא יותר ח' חכלם. וא'ל
 כי אונותיו אינם עובדים א' אונות. כזה א'לך ח' ח' והחזקות
 עולה כאופן הזה. אות ראשונה היא מן אחדים. ששה עשירות שלש
 מאות. רביעית אלפס. חמשת רבן שהוא? אלפס. ששית רבן.
 שששת מאה רבן. שחית אלף רבן. חמשת רבן רבן. ואחכ עד
 כי חל' לספור כי אין מספר. ולפעמים צריך לדל' על העשירות
 או המאות וכה' לפי שלא נמצאו כחטבון. לכן ככל מקום שחסר
 אחת מן החזקות צריך לבחור במקום האות המסירה אותם סתמה
 לפי שסתמה החזקה במסרון האות חסרה שלא עלתה כחטבון.
 וזה החטבון הוצאו חכמינו אל תקופות ומולדות ומקורות שמים

הס' יעלה כל און
 למספר המאות
 כזה קרשקס
 א'לך ח' ח' ח'
 כחלואס

להיות שלחמסך כפע בעל תשובה ואנשי סדום נשאו לשכר דלתם
 עדיין היתה שלמה אלה הקרה את השכר אותה ואראה מי חכם יכנס
 בלי רשות ודעו וקראת דלת על שם דלתם ועל שכירת דלת
 סימנו כי דען עוב דלם ומספרו ארכב כי כל דלת חופפת כד
 קדוה ועוד כי עד שם מספר כל האותיות עלום עשה דרי יוד אות
 ראשונה חסם ההנה ומסס יצע למעלה אותה הנה ודעוה כד קד
 וכלה האחד נער ולא רכב ורק שתי אותיות נמצאות פרוות כאמר
 תראה מן הרין היה שחיתת דבורה אלא כדי להראות בזה וחסדה על הכי
 ות אומרת לוי טובה ועלה אליה הנה לבס זרע כל שנותנת אותה יוצאן
 כל עמל מן הצדן מה שאין כן כל שאר האותיות כי שם ינחמ יצע כח
 ולמה נעשית כיד כאמרת כללה מי שורה על האמת הוא יוכה לטוב
 ההיא יוד עלה במספר עשרים וכל האותיות עד הנה עלום טו והנה
 עשרה דרי עשרים ומספרה חמשה כי כספת נמצאו חמשה מוצאות
 והנה נכתבת בשלשה פעם כזה הנה הנה ומספרם אל והאותיות
 אחרונות לבס מספרם יו ושע ההין דרי שם של דה ואותיות אחרונות
 לבס הם אהי ועם ההנה בעצמה יהיה אהיה דרי הארכב ההין וכך
 טרופס וכללה של אותיות אחרונות אהי איה היה האלי יאה יהא ופרו
 אהי כמו את הוא איה כללה לא תשאל איה מקום כבודו יהיה לל כל מזה
 נקראת כלשון נקבה ותוכל לומר היה האלי לל חמשה נוכל להכין האלי
 כללה יאה או תשבת ותאלי לו יאה מלפנה ותאלי יהא שמייה רכא חכר
 וכו' ואחכ יתלה לו הואו ודעו כד ק על שם ווי העמודים ועלום
 תלן הכהחות להפשיטם והוא כמו יתך הנאמן שעליו תולס כל משא כך
 יהיה האדם יתך נאמן כשיצע לדיעת מעלת הנה ומספרו ששה כי מי
 שיצע לדיעתו נחל מן ששה מדורות של דה והנה ואו נכתבת בשש
 פעם כזה ואו ו' האחד מספרו י' כנף שלש עשרה מדות מתמים העליון
 במספר אחד ומסס יתקח ודע מספרו י' כנף ששה הנה מוללה
 י' פעמי והוא כתפחות וס כסם אהיה שהוא כפצך עליון אם כן כשיצע
 למעלה ידעת הואו או יתעוררו עליו המקטקים להקד ולבטל מן העולם
 ומן הדך הטובה לבן האות אחר הואו נקראת מן חלשן כל אין ודעוה
 כמו חרב קטן עם האש חרב מדוכב במקום תפישת חיד ולמטה היא הילת

חורב
 החרב המספר לשמור מן

החרב כזה ק והוא דוקא חרב של שטן לבן מספרו שבע כי כזה שבע
 יוקסקין והוא חרב נוקמת נקם ברית ומיד כשיצאש האדם שאלו כזה
 עליו או יפחד ויחת שמה יפול ברשע לבן נקראת האות אחר ההין חת
 חלשן חתת אלקים דיעקב ודעוה כמו דליכא אחת ועל כן ירא ויחת
 האדם חמשה יתק כמו דומח כזה ק ומספרה שמה כי מי שחפחד
 יתפחד במכת שמה שדים והם חילכל וכלכל רפכל אורכל מן העליון
 וד ראשי שדים מן החתונות וכס כת הפחד שלו הוא מטה לפול לבן
 לבן שם האות אחר ההת היא טת והוא לשון טיה כי לא קמצא חלשון
 טה שהוא שורש החיבה רק הנה לבדה בכמה מקומות לבן נקראת חטופ
 הקדוה כמן ויט חשה הטי כדך ואשתר ותט האתון וכמוהם רבים לבן
 דומה כמו כדל עכרל הסוס שחמיד עומד ומטה לפול ודעוה טה
 ק לולי החסדרים המקיימים אותם כך זה האדם לולי החסדר ויתקדמו
 המקיימים אותם או היה נופל ומספרו תשעה כי תשעה ספרות דעס
 עליו לדעת את אשר כלבבו ואם אם יעמוד בחטק וידה לשם ית או
 ירוחם מספרה העשירית לבן מספר האות האמת עשרה והאות נקראת
 יוד עלום ההודאה ודעוה כזה ו כללה שכלם מודים שאפשר לעשות
 מן אות היוד איה אות שחברה היה שאין כן לאחרים כי התקלת כל
 האותיות היא נקודה ראשונה דהיינו יוד ומיד חכמים הראשונים לשקול
 מעטיו של האדם ככל האדם לבן נקראת שתי אותיות אחר היה כף
 האחת עקומה ככל איש עקומה כזה כ כמו וסכמת כפ עלך עד עכר
 ומספרה עשרים כי כשיצע האדם לעשרים שנה או הוא כפ עלשן ושקל
 מעטיו ודעוה פשוטה לקבל ששים כזה ק ודעוה כמו ר' וס נון אחר
 מחובר כה דרי לן וכל כל הוא ששים במספר הקטן אם כן שש פעמים לן
 עלה חן וכך מספר כל פשוטה כללה כי יד וכל יו ית פשוטה ככל
 חלק חן ואחכ אם יצא זכאי כדיו או יקחו הנהו שהוא יתך הנאמן שזה
 האדם נשען עליו ויתעוררו בראש הכל עקומה כזה ל ויקראו שמה לחד
 כללה שלמדו עליו זכות והו דלל חלק להראות לבן שבע כח לחמח
 וכי הוא ראוי לשלשים מעלות המלכות לבן מספרה שלשים ומסס וכלכל
 להראות לו אכפ שיש טהו ששים כדמות מים לבן נקראת האות אחר
 הילמד מם כלת יוד כדי שלא יאמר האיש מים מים כשידעה אכפ שיש

שהיה יוכא לדי טוק וזוהי כזה כן כמו מעשה אחת מן כפה ונבטים
 למטה ועל זה המעשה כמו דלי קטן שחמנו יורדים מים כך נראה לעיני
 ואין כאן אצל טפה מים ואם חל יאמר האיש מים האלו מה טעם חיד יצא
 קולו ויאמר ארבעים יבנו לבן מספר זאת האות ארבעים ולא עוד אלא
 שהאסותם טענותו וכל דקדוק לא תזכרנה לבן יש חס סתומה שנה
 כזה ם. ומספרה שש מאות לאכור המכיל מים שכא כשת שטח
 שנה לחי נח ואו כל סתומות נפתחו על כל מים מים. ואם יוכה
 ויכפול בארבע רגליו או ידנה מן הדף הדול ושמו טן והוא תמיד כפול
 כזה ן וכך נמצא כי מין דף שתמיד חולק בכפופה. ולם דף דולפן חולק
 בכפופה חלק מים. ואו יתחיל כחמשים שערי טיה. לבן מספר חמשה
 ואם חל יכפל או ידע לדף הדע שהוא כמו חרב ארוך כראשו להיות
 ולאכר. לבן נקראת האות האחריה טן פשוטה כזה ן וכך נמצא כי
 מין דף וכראשו כמו חרב וחוקת כל הרעמות והנה מספרן טבע מאות
 לאכור דף הדול טכל העולם שחד עליו וכן היה טכל אדם טעלו
 הושת כל העולם ומספר שש טבע מאות. ועוד כי האין הראשונה היא
 קטנה ומספרה טבעה. וזאת היא מן ארבעה מאות שתי מדרגות יתכן מן
 הראשונה לבן עלה מספרה שתי מדרגות יתכן בסדר אף והוא אף הריש
 מאות. כשיראה האיש או החרב כראש הדף או ידע ויפחד עד שיעיר
 להסמך לחמת חלשותו. לבן אות סוף אחר טן פשוטה. וזוהי כמו
 טבעת חותם עיל למטה וזכר למעלה כזה ם. ולפי טזה האיש יצא
 וכאן לבן נותנים לו חותם וטבעת שלא ייקוהו ששים פלם. דעור
 לבן מספרו ששים. ואו ילק להטייל על המים לטות מיהי כרכה
 לבן אות העין אחר הסוף וזוהי כמו דף שפוע ועל דף עמוד כמו
 זכר אף כזה ן. לאכר דף סוף כזה עין. כי כחיו מתן תורה היה נח
 האין על המקטף עליו. שאם לא היו ישרם חקלאים התורה או היתכן
 חדת הדין ומרבת כל העולם. ומספרו טבעים לאכור כי מסיב נאמרה
 התורה כטבע פנים. ומסם יכא כל ם חקלאים הטמחה הדולה אשר
 נמצאו חקלאים בלבנות שמים טנה לבן מספרו ששים ואו יאמר
 אשכ ט אותה לבן נקרא שמה פה וזוהי כמו פה פתוח עם לשון
 כאפ ם כה טבע כל מים מיעדים ם טל העליון וזוהי חק. ויש אצל

פה אחת ואין לה סוף למטה. לבן דלה ארובה ופערה פה לבל חק
 ועסיט דין המעשים. ולעל שקריאות אותה פה רפניה או לא היה העולם
 חתקים. ועם נמצאו בעל קטת לירות כמו אופל לשירי לב. לבן
 מספרה שמה מאות כחשין קטת. וזוהי כמו חשין קטת על
 חוכטי חיות אכל חסר לו הקיחך טלא להטחית את העולם וזה
 זוהי ם. והנה יש למלת פה שם שתי שמות האחת פה והשנית פה
 ומלת פה כמו פאה. ששם היא הפאה שחמה צריך ללבן לצדדים
 צדי לעלות למעלה. והנה שש השמות נחתמו באותיות ה'ה כסוף והם
 חצי השם אהיה. ומספרם ששה לבן חזון טכה וכה לעלות עד שם.
 וכשילך חסם או ימצא הדרכים הנחלקים לשש צדדים ימין ושמאל. לבן
 נקראו שתי האותיות שהם אחר הפה דלי כפופה ודלי פשוטה. אותה
 טל צד ימין היא כפופה כמו טעמא חטא על טכמו כך יש לה כחיו
 על טכמה כלומר ויש טכמו לטכול כדי להעביר כע עלה מעבר לגר
 דיטור. כי היא אותיות ם האדם חשב על צד ואם מעבירך. לבן טל
 שמה דלי. וזוהי כזה ן. וזאת שחמת כצד ימין והשנית לצד שמאל
 היא דלי פשוטה. ויש לה כל דין ה'טן פשוטה מן שאלת יש לה מעלת
 שתי יותן מן ה'טן. כי היא סגולת עליונים והרי החטא על טכמה יוכח
 וסוכלת תחתונים. דלה הארוך יוכח וזאת זוהי ן. ועל כי יש לה
 שתי מעלות יתכן מן ה'טן פשוטה לבן עולה מספרה מאתים יותן מן ה'טן
 פשוטה הרי מספרה חשע מאות. ועוד כשתכתוב ה'טן פשוטה יייע
 אה כזה ן. אך היא כזה חתמוןם להודיע כי חוטלתה ם כחמון
 כמכאור. ויש אחרים שקוראים שחמס דרוך כפול ודליק פשוט. אס
 כן הכפול חורה על הצדדים הסוכלים עול חלפות שמים והולבים
 כפופים תחת חטאם שהיא היד על טכרם שהיא חורה על הספרות
 עליונות. לבן מספרה חשעים כי מן א' עד י' אותיות כלת הכפול
 לות להודיע כי היא חושלת וילמעלה למטה עד יסוד עולם הנקרא ם
 חי. וכל ספירה יש לה ם ספרות דרי חשעים. וסמך כן חשעים לשון
 ומסם והלאה חושל דרוך הפשוט הרוחן לצדדים יסוד עולם הסוכל הכל
 ואו העמוד הנקרא דרוך שהעולם עומד עליו והוא מחובר עם כל חספ
 רות השמאות והם חשעים וכל ספירה יש לה מאה כרכות כפוע עתה

הרי כלם ט' מאות. לכן מספרו תשע מאות. ודע כי כל כרוב חיות
 לשנה אחת כיוצא בכרכות יש חקם ושמעו שנה תמימה. אם כן כל
 מאה כרכות הם מאה שנה. ומאה לכל ספירה הרי אלף והוא יומיו
 של הקרב והכן ודע כי צדיק עם ארבע אותיותו עולה ד' במספר ה'
 פעמים שם ההויה. וכחם לב אותיות כחצו לב אותיות חכמה. אם ד'
 כחשן יתקן וכחשן פתחם וד' לנו כזה. ויחשם יפנה ויעלה ויסדע כחשן
 הנקרא קוף כך עולה מספר חקם. כי קוף מלשון תקופת השנה. או ויקרם
 או מוקף מיל. או נקרא כן לפי ששם חתמיל החשבון להקוף אחר. כי
 מספרה מאה וחרי א' בסדר איך. והוא נקרא קוף כי היא דומה למיה הנקרא
 קוף כשהוא יושב כפוף ופשוט רגליו האחד מלפניו וכך מנהג. ומאת צורת
 האות ק' ורגלה אינו מחובר עמה לרמז שהאדם לא יתרחק אל הקוף
 כי כל מה שיראה הקוף הוא חצו לעשות. אם כן האדם שם יראה
 מעשים רעים שלא יעשה כחוקו. ועל טעמה צורת הקוף כמו שתינוק
 רגליו כפופה ונתן פשוטה לכן מספרה מאה במספר שתי טונן. ואחר
 שיקבל האדם על עצמו שלא לעשות כמעשה הקוף או יאמר לו עלה קט
 לרשת את האין לכן שם האות הכמה אחר הקוף היט. וצורתו כחצו
 מעקס שחטימים כראש הקוף למשך הענפים של האלמות כדי לקט
 הפירות כזה כך כפפתו יחשך עליו הטעם הקדוש. ונקרא שמו
 היט מלשון דע בדע דע ועשר ל' תתן ל'. נכמה יהיה לאדם שיהא נקרא
 דע היט מן האתמים ולמטה יוכל לקבל צדקה. לכן מספרו מאתים.
 ואחר כל זה ישנו לו כדיו וילבישוהו מחלצות לכן נקרא האות אשר
 אחר היט שון מלשון ושינה את כדיו. וצורתה כמו שלשה יולין
 מחוברי אל כל הסוכה נקרא מעלה כזה נקרא. ועל כי כל עולה מאה לכן
 כל אחת מהיולים עולה מאה כחשבון מרכב. לכן מספר השון שלשה מאות
 ואם שון מלשון שינה. דוכב עשר יטעם לכן צורתה ל' יולין מוקף כל
 מאתים למה עולה כמות האדם ששוקלים כלם כיום דין והם חלק דוח
 וטמה. וכל אחד הוא דק כמו היול כי עקר החלק הוא עשם הקטן הנקרא
 לט. ועקר הכוח הוא מוקף הלב דק מאד. ועקר השמה על החי דק מן הדק
 ומשם ידע ויראה כחשן חצויל. ויראה איך יושבים הסופרים וכחכמים מעש
 כל באי עולם. לכן נקראת האות אשר אחר השון תו כדג והתוית תנועל

חצמות וכן וצורתה כמו היט וכחכמה צורת ואלו כזה הרי ד' ומספרו
 מאה. לומר מאה חתם על האנשים שלא תזיקם. ועל כי זה הצווי של
 ספירת החי היה דק על חקן ישראל שהוא מרכב מאות ספרה לכן מספר
 החי מרכב מאות. ועל כי למה שלא היה לו חתם הצעסוס לכן החי
 הוא סוף האלף כיתא. ד' דע כי מן הדין היה ראוי להיות סדר האלף
 כיתא כזה. אך ד' הו' זה סי' כל מ' סע פ' קר ש' קס ו' ק' ועל
 כי הכפלות נקראים על שם הפשוטים לכן מחברים אותם אללהם. ולכן
 מחשבים אם כן מספרם כחכמתם במספר של כל דבר. אבל כענינים
 העמוקים ונבחרים יהיה מספרם כאשר ביארת.
על
 כי ראיתי שכל אחד עשה תמית אותיות כצורתו. ולא עוד
 אלא שכונם עלהם כענינם בבוהים הן על צד הטלה או
 הנסתר כדי לאות דעתם. וכמה ראיתי מהם שלא ישנו כענין כי לא
 אוכל לכתוב כל דבריהם שהם נאמנים וישרים אצל. לכן קראתי ועשיתי
 אם אש תמית אותיות לעצמי. וחי טיבה לבנות עלהם כענינם יוכל
 לבנות או יחדל. אבל לא באתי דק להודיע כי כל הדעות על החצמות אינם
 כאלו נתקיימו. כי כעצמותם נעצמו העקרים. ועמה כל אחד עשה
 ומי שיר צורות כצורתו כדי שיאמרו עליו כמה היה מעלת זה האיש. וכן
 עשו אם כן כחכמת הקבלה. ולכן עלתה פרצה חכמה גדולה. והע' ית
 יתקן כל החצמות ויטיל משפחות אמן. והרמזם ומה חכמי ספרד
 קראו עלהם דק למה שלא ידע להפריט בין אלפין ועשין וכן האין וחיתין
 וחכמינו אמרו כדן חי שלא ידע להפריט ונח. וכל לשון כדן הוא כולל
 כל כדן. לכן תמית איך קראו עלהם דק לא לו. ולמה ולכל כדן ארבע
 לא קראו עלהם. והלא אינם חפזים בין סחך לצד. ועוד כי הקדוה
 שהם דוח וקלים לאותיות אינם יודעים לבד אותם. כי הקוף ופתח ענה
 להם. והצד והסוף עשן אחד להם. והערך כדן נקודות והערך עם
 ואלו נשמע כהכרה שנה זה עם זה. ועל הכל השבא אינם יודעים לנשום
 הכרה כלל. וכחישט ידועתם אומרים שהוא נשמע ככל שאר הכחות
 הן קוף הן צדו וכן כלם. וכל זה בא להם על שתייהם הפסוק ויתעבכו
 כדוים וילמדו מעשיהם. כי כשעלה בדעתם להתאחד על שאר חכמיהם
 התחילו להכנס כחצו ושעבי מלבם ושרים. וכדי להיותם טהורים לפני

השרים למדו לשון וכתב הער לש וכתבת תבונה ופילוסופיה כדי להתקרב
 בוויכוח עם הכותרים ובהם לפע השרים . וכדי שיהיה להם דמות לשון
 כמוהם בלשונם קטחו כל הנקודות שלנו ותפשו רק חמשה כמו הערבים
 לכן שאר החמין למדו מהם והורגלו כלם בהם כי חשבנו כי כך הדין נותן .
 עד ששכחו ראשונות . ומתוך הלימוד של הפילוסופיה הוכנו כמה חידושים
 בישראל בעבודתם הדכים . וזה היה סבה כשכח להם איזו נסיון מלישלה
 או כלם נעשו חמרים . ויד הסגלים והשרים היתה כמעט הוה ראשונה . כי
 לא האמינו באלקים ולא בטחו ביסודותיהם . באחרים כי כל האמונות הם
 רק הסכמת החין עם . וכל זה הוא סגרי הפילוסופיה רחמנא לישלן .
 ועל כל דבר זה חזר בן ימחק עמו ויסד דברים בספרי הדקדוק שלנו עד
 שקרא לטבא שוא וסיחטך ויחאו לך משאת טווא ומדומים ואל לחטף קחץ קח
 קחץ חטף . וכל זה כי לא ידע איך להתנהג בראותו שהטבא בראש הקחץ
 וכל הקודם וזה . והוא לא ידע איך וזה לבן החמיל והסך שמו והקדים הקחץ
 ואמר קחץ חטף . וכמה דברים כאלו חזר אשר כדא מילבו כדי לישב
 עמות דעתו . ובהם ובפירושו סבסך כל און ספד עד אין תקומה למשלם
 ואפי' המקובל הדגול קנה כן קנה טעה כזה כי לא ידע החלקים בין הנקודות
 ועל זה חזר כמה דברים הפך האמת בעצמי קחץ ופתח ושרך ושרך ונחת
 למה לא הולדו לו החלקים שלמדוהו שסירדוהו חן הטעות הזה אלא ודאי
 חלואי חכלה היו והם הדיחורו חן הדרך הישר כאשר הוא ברור לכל חכן
 אבל האשכנזים אינם עלהם רק בהכרח אלהים וזה אינו דבר גדול כי אלו
 האמונות יוצאות ומתקבלות מחוץ אחר . אבל הספרדים והדומים להם
 הם עקר העלם שאמרו חסמינו אל . ועל שאמרו רק על האמונות לפי שכל
 הם לא נתקלפו הנקודות כמו עתה והפך . והנה כל כך דיעה ניוודע
 שכל אם ירצה לעמוד על הכמיה . ישין כמוכניהם וכשיגיע על קצת
 דברים שיביאו ראיה חן הנקודים או יפלו ערום כל היום ויכדו פלאים . ונחם
 יראה הדואה ושמע השומע ויבין המבין כי כל דבריהם לא נזכרו ברוב
 הקדש . רק כל אחד בזה בזה לעצמו להתאזה כה . וכי האל ישות משפט
 וכי תחשוב שיהפך הנקודות חן הניתם . כי פוקוס קחץ ישימו שפת . וכל
 שאר נקודים כנזכר . לכן אחי ורועי יהיו עמכם ושפטו דרך כשעריכם
 ואלי יטעו אתכם הדעות הזרות של כל מחברי ספרי קבלה כי לא שלום

חיים

ידברו
אברהם נא של

ידברו ועל קצת און דברי חרמה יחשוכו . דל יסוד וחלפות וכמעט כפי ענין
 דעת חסכת כיוצא מהם יתאו חן הדרך לדברי חיות לאמר שהכל
 חוזר חלילה לעולם . וזה יוכן בדבריהם בעצמי שחטה וכע חלול אשר
 כדו חללם ודאי . אז כי אם היה בדבריהם הוצרך להיות כל שמיטה
 כמעין ימי העבודה שבע שנים . כל יום אלק טע . לכן רכות ואחי אליה
 כלבבכם שום ספקה ולא שום הדחק רע בסבתם . ואם הם טעו חן
 הדרך והלבו דרכי עקלקלות . אתם לא תעשו הנראה עד שידע לבס חפ
 חכם יודע ומבין ירא אלקים איש אמת ושהוא כבר חוזק שהוא חסיד
 וישר ויודע . או על עד שיכא מורה דרך ויפרט לנו כל ספק במהרה
 כמינו אחי

אלו הכתבים הדיע חן פאנו לאחלה כטסן דס לפון אשר שלמו במה חט
 חפץ יצו לך חן לעלילין דיוט ליתא והוטב היענה קודם חן הפסח חל
 במחאה בסוף האגרת

לאיש

המעלה בכחם אופיר חסולה . כחיסלה השלה כחאל
 יום ושאל אל . שר אל אל . ועם אשנים ואל הכהנים
 הנגשים . חשים . נששים לעשות דתן קונם . פאר מלכות ואמונם .
 יסוד כשן ורוב כשן . הוד והדר בקדש נאדר . נדל תתקומם מרוב שפט
 חקוקים . תפארת יושב אהלים לאשר הנחלים משולם . יול חיס מדליו
 וכען שחל על פלג חיס . נבולה ופחד עמו . עשה שלום כחמיו . ויהי
 אלקים עמו . אך גדולת דולת הכותרת לעומתו משתוקקת . לבל תפי
 חכמת . והסירה חכמת . לבל תה . סוערת . פוערת פה לבל חק
 ותעמוד חרמוק . וכינה אנה חקומה . נעלמה . תנח לאור כל תעלומה
 שמה נחמו ידע כח חטבים . וכאכים . שואכים מעיט היטועה . חכמה
 והחכמה חזין תמצא . וירצה . כל העם חקרה יה . תמצא כגמירות
 יקרות . מפוראות . כחך שם טוב עולה על אבות . וז נסודיהם . ומהם
 ובהם כדמא ושוכ עשיטהם . ומה נא אחוכי ומחל לשמע חן שמעך
 ותקח אנט שלח חכם כבוב חכמתך ושלמותך . וכי עלית כחמם הדים .
 ובינות כסמכים . יקרים . לספדים . וכי יס לך עק כגמירות ולפוקו

ענין ענין להכין ולהורות בסודות נעלמות שמתעלה ושלם לבן בקרבו
 לאחר זה יתחיינו מעצבותנו ומחמת לבנו אשר הלך וסוער חשד
 על ענינים אשר הם נכבד בהם ועל כי ידעת כי יתעלה ידך להוציאנו
 מחבוכת ולחמור ספיקות אשר נספיקתן כמות לערוך בקול דופק
 בעל דודו חתפן ולכתוב למי ספיקותי אלה

ראשונה

הנה כבר אמרו בעל הקבלה בסוד העבור והוא ענין
 גלגל השמות ואסמכותו אקרא דהן כל אלה יפעל
 אל פעמים שלש עם דבר וכי השמות הולכות ונחלקות חלק
 דול וכו' רצו למקן דבר צדיק ורע לו רעע וטוב לו כי כאשר אעמדה
 עליך שהוא מוחק ורע לו כעולם הזה אעפ' שהוא אינו ראוי לזה העוש
 ח' הוא נעש כעבור השפה שבו עכבר פטעה וחטאה בקול האחר
 וכן רעע וטוב לו אף כי הוא רעע ואינו ראוי לאלו הטובות עבור השפה
 אשר בו אשר כבר עשתה צדקה ודרכי יוסר אשר זכתה לאלו הטובות
 וכו' רצו למקן ולמקן כי ישרים דרכי ו' ואין עול והנה יש כזה קטיות
 ושאלות חזקות (אשונה נעם כי כן האמת ונודה לדבריהם כי אמת
 הם ח' יש לשאל כאשר נעם החטאת תתגלה בקול הצדיק למה יענש
 דול זה הצדיק אשר כל אמן ח' יומה כהם שירה כטהרה מלחטא כלבול
 למה ישא עון אשר עשתה בקול הרעע והנה הנביא אמר לא ישא הכן
 חטא האב והאב לא ישא עון הכן והנה אעפ' שיש להם שייכות זה
 זה כזה האמת שהאב עלה וסכה לבן כהולדו כי הוא המולדו ו' ו' ו'
 כהרסכה וההישרה שכן הדין היה לו לעאת קצת עונש כאשר הוא קצת
 סכה לבן לחייו ו' ו' הכן יען הוא מסוכסב מהאב וכל מסוכסב דומה לבן
 וא' יש לו חטא מה למיין אפה אמר לא ישא כי נעם החוטאת חמיות וקו'
 זה הצדיק אשר לא עשה עול כי אם טוב למה יענש על ריב לא לו ושאל
 שייכות לו כן והנה אף תשיב ותאמר כי הוא חן מהטת שכלינו כי לא נוכל
 לדעת דרכי ו' יתעלה הנה עדיין יש לשל' הנה ו' ית אשר כל הנסמכות
 לפעול גלויות וידע כל עתידות איך יתכן חיוסר אורחות שישים בקול הצדיק
 כנעם החוטאת והמלוכלכת כטמא עבירות ויהיה זה סכה בקול זה
 הצדיק יסכול ענש חטאה ומריה ואם תאמר כל ארחות ו' חסד וכשכל
 שתלכך מה תאמר ברעע וטוב לו שילגלג בקול זה הרעע נטמת הצדיק

הזכה והתמיהה וזה הרעע יטמא כדעל וטינופ מעשיו הרעים ואם
 תאמר גם כן כזה פלאה דעת נטתה לא אוכל לה ופי לא נוכל לדעת
 יוסר ארחות ו' אם כן לא תצו דבר מהקושי בעשן הקלגל כי ככה
 נוכל לאמר על ראשית הקושי הצדיק ורע לו ורעע וטוב לו כי לא נוכל
 לדעת חשפטי ו' ויוסר דינו ולא נחקור על אשר לא נוכל לדע

והנה

עוד יש לי ספיק' גדולה בענין זה הלא כל ספיק' החכמים
 והנביאים חללים וחכמים כי אחרי חיות לעולם הכאיש
 גמול ועונש ו' עין ויהי' לנפשות הצדיקים והרשעים איש איש
 לפול דין יענש ו' (ה) לעונש הן לשכר ואחר שחדר כן שהצדיק ישולם
 גמולו הטוב לעולם הבא כדע והרעע על מעשיו הרעים יהא עין
 כדעם איש איש כפי גמולו אם כן אשאל לך למה תהיינה הנפשות חסות
 ומתגלגלות אם סבלה כבר דינה הן לזכות הן לחובה סוף דבר הנה
 נבוק מאד בזה הדדוש עד אשר לא אמצא חרצ' לנפשי ועב' אחרת חלבה
 נא אל הגדולים ויטפיעו על מהודם ויאיירו עיני

והנה

עוד שאלה אחת יש לי לשל' ומבקש חח' ואל תמטתה
 לי לענות ולחזק אשר אמרתי כב על כבודך כי תורה היא
 וללמוד את צדיק בענין חסיית החיים שהוא אחד מעקר דתנו ו' ו' ח' ו'
 האומות חודים כן אף כי יש מחלוקת בין חכמים ו' יש אומרים כי התח' ו'
 לא תהיה כי אם לצדיקים ויה' כי תהיה לצדיקים ולרשעים אבל אלי' ו'
 דבולא עלמא הם לצדיקים ומחש' זה לזכות ולשכר גדול והנה שול'
 כי אין ספק ודבר שהכל חודים כן כי נעם הצדיק הזוכה לג' כי יש לה
 תעגל ו' גמול טוב רוחע כאומת ע' אשר אין ערך ודמיון לה כזה העולם
 האפע' כמאל' הנביא עין לא ראית אלוקים ולתך ואם כן אחר שזה
 הצדיק נפשו היא כנעגל וזכות גדול אשר אין לו ערך ודמיון מה זכות
 יהיה לה להחזיר אותה לבית מלונה כמקדס בקול נקול מלכב מארכב'
 ותבטיה חכית תענוניה הנה יחשכ' לו גמול וישר להוסיף מעלה ויהי'
 חצרת האין דבר זה דומה אלא למי שהיה אדון ומושל כאלף ברכים ונע' ו'
 חס' ונעמו לו תמורתם מאה ככר כסל' הנה אף כי כוודאי מאה ככרי
 כסל' הם עושר גדול ח' כעבר גדולתו שהיה מושל כאלף ברכים הוא
 פחות יתכ' כן הדבר הזה אעפ' שגלגל עת החסייה יהיה העולם כלל אשר

ט

ותענוףם רבים יותר מזה העולם אשר אצטנו כן ופי הוא מדרת ותאוות
 לבנו כזה העולם להקיע ולהטיף לזאת המעלה . אכן למשכילם אשר חשי-
 -דס קצת תענוף עולם הרוחני הוא להם לפחת ולרעון יותר ויותר מאשר
 הוא מאה כפרי זהב לאילן ברזים . ואם כן יהיה שאילתו במקומה למה יקול
 הדריקיס לעת התמיה ויחזרו שומתם בחדסם ..
 כאמתי להטריחך כאלו . אף כי ידעת כי חז' טרוד בעשיית אחרים עיוקיס .
 חז' מרוב חשק' לדע ולחפן הרסת הדור המוסר ולהשיס עלך החטא הזה
 להשיכע על ספקות אלו . ואם יהיה לחז' להשיכע בפתו . הן כי כאלו
 העיוקיס ולאח החכס להושיאם בפה . וחכס' להעלותם על ספר . הודיע
 טא דרסך ואכנאה אלק' וכרפתע וכרבת שפעת יקרך . נאו אהובך מחו
 אשר מחיתן על משוכתך הזכה והרדה משה כל און חפץ כן ..

וזאת היא מענה שאלתו

רוח יי' דבר כי ואלתו על לשונ
 ארס דוד משיח יי' : והכן

מי הקטנה אלו ונעלם מי מלה העולם . מי לא יתפטר ויכלם . מי
 מרביו לא יאלם . מי אשר איך היה העולם . ופיו תבא תורה
 ודבר זה מ' יי' שלם : **נ** כח מדרג על שמו . טפט מוסר נואמו
 טובה ספרות מעמו . עוסף רוח חיים כשפת נעמו . שולח ודורש טוב
 לעמו . שואל ומשיב כהלכה ואינו נבלם .. **ה** כל זה יפעל . הרבון
 מחשבתו כמעל . דרי הוא כמט' ופמעל . **ה**נו אויב לעובדי
 הכעל . הוא לכל כאכזו על דעל . דריס ובעות מחפצו יתנו יכולם ..
ה אלה קצת דרכיו וזה שחן דבר נמצא בו וכחעכיו . ומי הוא אשר
 מלאו את לבו . לחבר כל עשיו וטובו . לכן נבוכות כל עשקות
 כי עצמו מספר ולמנות . ואמה פל' במקום פלוג אלמוט תמנותך למה
 הרגאתע להעלות כשאלותיך : ועל זה כתבת דרך בקשה . ואם שלוח
 אלק' קט' . לכן תמלת דברי אכא . אתה באת לשתות מי פאר . וחטבת
 לרלות חמים העיוקיס . כרהטיס כשקמות חמים למלוקקיס . והנה שמים

רעות
 לא יספך רע

רעות שזה כבודך . לשלוח אל אי עבדך . לשוכ מקור מים חיים ולחטוב
 כורות נטבות אשר לא יכולו החיים : וגם שלחת אל על הלך ומי אי
 קראתע כמלק . ולזה קולך אלי חרים . ולא הלכת לבקורת על ההורים .
 להשיב לך על שאילת חלולך . עתה כי יד לך . והנה אחרת עת לחז
 כי תבא אל קטנות . אם חש' הסיתך כי ירח מנחה . ואם כע ארס עזין לא
 כאמס אל המנוחה : כי הכור רך אין כומיס . להטקות כו יער מנוח ספר
 ספקות כפלים . לל פט יי'ו טפט אי משא . אשר על כל גאס מתשא
 אם אכז אלק' ואם אראך . לפי שחטבת כמדעך . ומשיס לכך כלב
 אלהים היוצר . אשר חזנו כלל לא יכד . לאמר אם חז' לא יהיה תשובה לשא
 . ללך כחל אן תאמר מנאתי און ל . לכן אקרא להט' הדור והטור . יי' אוי
 וישע חמי אירא . ואמלא מאה שלמה ע'ה כמעטו ענה וי' פן יהיה חכס
 כעטנו . ועל זה אלכס נקדה כיוס קרב ומלמחה . והסכה טענות מחטבה
 כאמל כלב . לפי שזהו תמלת דברך כי . וכאת לבנות אונת כחידות .
 כעטנו משלם ואגרות . וכזה חפצת פירוש כפו שכל ורחמי . כדי להסי
 עורה מעל ראשי . לפי שחמעת שמש מרחוק . יותר ויותר מאשר הוא
 כחוק . אכל אם לעופה יהיו כוונותיך . אז כרך אתה כבואיך וכרוך אתם
 בתארת . וראוי להשיב לך עלכתבת ידך . כאשר חן אלקיס את עבדך
 ותמחול ותסלח לי על שחטרתך אעפ' שמימי קדם ידעתך . שאתה איש
 נאמן ושונא המהומה . חן תדוול על ותאהב חכמה . כל זה נסיתי . ככתב
 ידך אותו ראיתי . כי שמי בקרכו כפרחסיא לא גלות . נחמעת האגרת
 עלך תלית כספן . כדי שכל הרעש לא יכינו . אנה הוא שייך וי' מי
 חלנו . שאם יפתח אחר מיהס השק . ששל זאת לא יכא לדי עשך . ואם יס
 כן מעשה . כי טוב על המעשה . כדרך הפסוק חיוס יי' שמה . ולא ידעלסכ
 וכקויה . לפי שהיתה כוונתם לעופה . לכן נעלם כשתה כנחת ושוכה :
 ר' הנה אחבר לך כרברים . כמלקט כן העברים . ואכיא לך ראיות אפי'
 שפלא אינם כוכיה . חן חספר הסור וספר היכלות וספר יצירה . וספר משע
 כראשית . ושיעור הקויה וספר רי' . וספר חיי העולם הבא . וכריית דיונת
 כן עויל . וכאלו רבות עצמו לספר ולדבר . ואם רמית כלם לחבר . אז
 קצרה הידיעה והכיל . אפי' שכפלים היה יכול . דן תדע שכל זה טאמק
 להזכר כעיקר לא יתכב . כי לא דבר רך הוא . ואם רך הוא כעיקר כמישע

שלא לעבור את הידן כל שלא יתקבל עוד. וכבוד היום הזה כל דליק
 שהוא יודע הוא יוכל לעשות כזאת כהטבע והכוחות ידועות. ודע כי כל
 הדיוקים והחסידיים הראשונים לא חששו להתקבל. כמו עשרת השבטים
 שהלכו עליהם שלום היו עשרה הרוץ מלפניהם. לפי שידעו שהיו דיוקים כח
 הם. ואולי הם הכריזו ברחמי השם להביא להם תוך כך אדם כשיהיה
 ודיוקים כאלו. ואשר לא שם לבו לאמת דמו כראשו. ואותם שיצאו רשע
 מן רשע. כחן לבן וחשט לו כללם. ועשו ופע לו עמלק הנלחם בושר
 ושללו לופתם קסר כחן עשרה הרוץ מלפניהם. כחכואר בפס היכלות
 עליהם נהר דים לאכדון כל תקומה. והנה פה תבין סוד היכוס תרע
 כי תהיה ית על חצות יבוס. ואל תהיה חזקה הזאת קלה בעיניך. לפי
 כשאדם מת בלא כעס או אכזר. והם כחמיו אשר חפץ דכאו ורצה
 לקרב להם הוא נהג ליכס אשתו. הלא תרע כי שמת האדם מוחסת
 בעולם הזה שנה תמימה. ותמיד באה לראות כעין כיתה. ואם יהיה
 שחמיו יקח אשתו או יש רשות לאותה נשיה להכנס תוך הילד הילד
 אם הוא זכר. ועל זה נהג החקוקים והיה הכבוד אשר תלך יקום על שם אחיו
 המת ולא יתה שמו כי שראל. והיו להתלוה שם. ואם היכס לא ירצה
 לבס או צריכה למלך נעלו. והיו סימן לשמת בעלה המת שהיא צריכה
 להתלוה אחרת. ולעון ומלצה נעלו הוא לעון הן נעול. כל היא מתקנת
 החסידות של שמת בעלה. להראות לכל שהיכס לא עשה כראוי.
 והסברות כאלו רבות עצמן מספר. וכסדר הזה הם סודי התורה הקדושה
 חכמה העמומה הקדושים היוצאים ממנו אשר כל אדם יוכל להשתמר
 בהם לחיות תמיד. וחקקה נזה לנו לחיותנו כהיום הזה. ושלמדנו
 ימים ונלה לרעה את השם. והפע החוטא היה מלכות והכין זה.
 ודע. אורות חיי העולם הבא ומי הוא מי אנו מי הוא המת. ועל מה נאמר
 בתורה ויחיה. ואם חתם כדרך העולם. וכל כהן אין כאן מקומו כי עשינו רכנו
 למעלה ועד לעמים. וכבולם יש הוכחות בדורות ידועות לכל אנשי השם
 אשר נתן השם חכמה כלבו. ו על ענין שר ועש. ידוע כי שמת
 הצדיק עמלק לפי תומו. כחן שהתפלל בכוונה והעמ תפילין ודעות.
 ושאר חששים זרות. ומהאכלם אסורים. וכדוריה לזה. ולא ידע הסוד
 על מה זה ועל מה. ואם לא ידע את השם רק האמין כחש ויחטא לו

עקרה הוא הנקרא צדיק התם וכפתם נקד חסיד. ושמעו כשהיא יוצאה
 מלפני שוכ איה חזרת תוך חן אחר עד שתקבל מהם שבר טוב. כפי
 העשיה. ותעמוד כן זמן רב עד כא ינס פקודתה. וזה שאמרו חכמי זל
 אין הקרה חקפת עבר כל צדיק וכן הדין לשמת הרשע לרעה. ואחכ
 מתקבלת עוד. והיו שאמרו חכמי זל על כרחך אתה מלך. ואם
 מתקבלת תוך חן החוטא. או פשימות אותו החוטא צדיק נשמתו
 כבוס והיו חתם הנקרא פקודתו. לפי שכבר היתה נקיה וטהורה
 ועבשיו נתלכלכל. וכן לכל אדם חדה במדה. ולכן נהג התשובה
 בעולם הזה. אבל אם מתקבלת הנשיה הטובה ותמור תוך חן נקי
 ככראשונה אז היה רב טוב הצפון לה. וכל זאת הכבירה יש לכל
 אדם יודע ומשכיל לסבב הדבר שלא יירא מכל זה. והלא קן כשימות
 אדם אחר. הלא חכן נתן עקרה ואולי קדיש בעד נשמת אכיו המת.
 והנשיה של אכיו מקבלת הטוב ועולה חדינה של חתם בדברי חן.
 על אחת כמה וכמה כשאדם הוא חן ורב פעלים שינוכל לסבב עשית
 כפי חפצו. החי חושל על החתים ולא יש חשלת החתים על החיים.
 והראייה חתום הנביא באשת בעלת אוב. והכן סוד זה.
 ו אם תאמר למה יביא החקוק שמתו של צדיק חתם תוך חן חתם
 לזה יש טע פירושים. האחד כל חן נולד הוא צדיק בעת חולו.
 ובעת שיתקבל לקח הכבירה מן הדק הטוב. או הרע כספת יר הטוב
 ויר הרע. או ייטב או יחטא האדם. וזה שכתוב כי טע אל קיסם
 קול הנער כאשר הוא שם והכן זה. ופירוש אחר. שאומרים שהטע
 חות יוצאות כעין חשבון. כל ראשן לראשן ואחרון לאחרון. והיו חשן
 חשבון אלהים. ולא כפי ידיעת הכריות. ומי הוא אשר ישים לבו כל
 אלהים. ו על דבר תמיית החתים ששאלת ואיך ראוי וזל. לזה
 יש פירושים רבים. תמלה הלא ידעת מאמר החכמים זל שהצדיקים
 במוותם נקראו חיים. והרשעים כחיהם נקראו מתים. ותמיית החתים
 הוא שהרשעים יחזרו למוטב. והיו תמיית החתים. ופירוש האמת הוא
 זה. ידוע כי כל אדם החי נתן כח החקוק חכמה כינה דיעה והטכל
 ולכל אחד ואחד כפי הכלי של אשר יכל. והיו היחנן והחסדן שכלל
 בסבת אכ ואם. כידוע במשל השם תוך הפקדאל וזל. ואם נתן השם

התקמים לשרת למלך וקצתם חורדים וחוטאים למלך וכהן. לאומם
 החורדים הוא נותן שכרם הראוי להם לכל אחד ואחד. הן למות הן לחי
 לשרת. הן לעמל נכסין ולאסובין. ודחשיותם את המלך. קצתם
 מתקמים להיות שומרי הסוסים. ולא ישאלו כעז ענין אחר. וקצתם
 יתחבמו לבא כחצר המלך ולא יותר. וקצתם יתחבמו לבא כפרוזה
 וקצתם להכנס כטרקלן. וקצתם לעמוד לפני המלך לשרתו. אותם שהם
 שומרי הסוסים ישלם להם שכרם ואת פני המלך לא ראו. וכן כל אחד
 ואחד כפי מעלת שירותו ישלם לו. אבל אותם שעומדים לפני המלך
 מה רב שכרם וקמיו יהיו עם המלך. וככל צדקם לו צד. אשרי המלך
 ואשרי עבדיו אשר ישרתוהו ככל צד עין לא ראיה וי. זהו ענין מקדש
 השמור לעובדי השם כאמת ובתמים ודבר חסד כעבודו כעבודתו
 והשמים שמים ליו. ולדובקוים כן. והיו דעו כעבודו כעבודתו
 והקדש אשר רצה לזכות את ישראל הרבה להם תורה ומצוות. כיו שילמדו
 כל אחד ואחד לעלות בדרגה העליונה. ועל זה צוה לכל אדם ללמוד
 כגו ואחריהם ותלמידיו. ואם היה העולם מתנהג בחסידות האלו כמצוה
 עלינו אז לא היה בא עלינו לא צרה ולא נזק. לא שכלה ולא יצר הרע
 ולא כל כהן. לפי שכל אחד ואחד היה חושב את כבודו וקרובו ותלמידיו חיד
 מערכת הכוכבים שנקר המלך עליהם תל המכשף. ואפי' כשרסיוולת הול
 יתקנו עשיו כעין חפצם. אבל ליונות המשיח כעזה. יחלא האין דעה
 את יי' כחיים לשם חכמים. לכן ירצו כל חומין. וכל הלכות יפתחו.
 לפי שעל ידי המשיח יסור קטאת אדם חרעו. והכן סוד זה.

והנה אחי וידידי. תכל רידי. ואע חוצאתי כל רוחי ולא תורה
 נשמת חרב שיחי. ואתה החכם תדקדק במעט. ואם תשע
 כשה לזכות תריע. כיון דכונן על כל חכם ומקובל. לעמוד על הכוכב
 ולא כחר עיכל. ואם יש לך מעשה הטוב. ודבר עם עכר כיו שיהא
 ואל תבטור להפד מכיתך לבא אלי. כיו לך כמה שהכנת כמילי. וכן
 חן לך אם תשחם כל כך וכלוחותיך. ותעגם לעגים על גרבותיך.
 ואך כיו ידעת כי לא הוצרכת ללמוד. רק לנאות אותי תמיד. וכל דבר
 סבה נשית במחמה מל' אמרת. יעבור עלי מה. ואקיים הפסוק האומר
 כחלניו אל תמנע טוב מכעליו. כן שכן כטח ושמן. ככל כעס

שכיה תחסה ותמלון. כחפץ וכקשת הפוכו של השער. אשר כו
 חציר אל. החכמה לעמלה רויטלען

נחמב פרט ולהורות את כע ישראל וי' אשר דבר השם אליו כי
 חשה רס לפי

אור הוא כשחקים כהיר. אכן לשוע הוא עט סנפר מהיר.
 שכלו יחלל אדם זהיר. אזה ואין ישפול צבר יהיר.
 כוחו לא דבר כו להחיר. כשה מלון אשר אהרו מהיר.

אני שם אלה לרוב. וחלן לחבר. פט צבר. הוקס על. לרש
 אלה ממעל. ויסמך חשה פנו חשת. הרחק במחוי קשת.
 כי ירא מהכיש אל. אזה חלל שכלו. להללו כסלסלו. ולא כפ חכ גדלו.
 כי מה טעם גרלן. וכחיללו ככור אומר כלו. ואיך כמעט לא אכלם
 למי אשר נלה כל נעלם. ומי הקשה אליו וישלם. ואיך לא אירא עין
 לשת. והנה דעתו כמכתבך לאיש כוננת. ואיך לא אכלם ואחפיר
 ושמת לבן חכוס ומחפיר. ואיך אחטב למחלך כחומין. והנה שמת כן
 כסיל תורת אמן. ואיך אמצא כעשתי ארשת. והנה דעתו לפרט חכמו
 ורשת. ואיך לא אירא כי תאכלע אויך ודעתו כי כאתי להסיר עטרה מעל
 ראשך. ואיך לא אכלם ואחפיר. כי דעתו חו לבנפר. ואיך ומה אטיב
 כמעט. תם אט ויעקט עי' יהלא יי' יעשה דין עם. וישן אשר ראיתי חון אפך
 על הולך וסנער. וכלפיר אט לוחט וכוער. ותלהט עד חוסלי הרים. עד
 כל ראש להרים. ונפלת כעה למשכב. והיה כעצמות כחכך. ועל אס
 טוב אט כעשך. וכשר הדבר לפעך. יהיו טא אחי לך לך לרשן. ואל תש
 כע לרשן. על מה קצת על ער חאר על לא חוס כפס. ומייתן
 ושמת ידי לחופי. ומי יתן וקול לא ארים. ולא אצבוס לחסור ככשרים.

אל כי יראתו ולברות ככן אחיות הקדושות להקדש האמת אשר אתו ואם
 אשאל לנסה כוחן לבנות על פשע לא יסה ושמתי מעמי יסה עב
 אל יחיה אפרק בקושי אם באתי לעשות התנצלות ולמחוק ולקסיר
 ולהסיר מעלי חוט חבל הדבר הקשה אשר חובא באמת אל משה
 אחת לאחת למצא חשבון ואלי אנוסיל עוד עמה עזבון לדע ולבכי
 עשיתו דבר דבור על אופעו ותמלת התנצלות אומר דרך כלל על
 כל חמתי רעיוני וכוחן לבנות וי הוא עדי וסחדי והוא ימלט כמעט
 די ואחר זה אשיב להתנצל דרך פרט על כל דברי האמת האמתואל
 כי באו ברמיות ואשיב על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון אולי
 אסיר חמת וחמו ואה הדבר הקשה אשר הכא אל משה
 ראשונה ולכתבת דרך בקשה והנה את שלום אלק קשה הנה קראתי
 על פשע ונבחה רעיוני ואומר מה אלה וי הנה קויות לעשות עב
 כפר מעללי וידעתי ולא הונח לי והנה באנושים עבדי ראש כמעט
 יפרוט על גבי יחמוש מאמר הנביא לאשת ירבעם הנה את שלום
 קשה ולא לנועם עב נא אמר נא אדול להודיע מה חזות קשה הויד
 לך חמת ואלי תמנע טוב מבטלנו להחזירו כמעט וי ואם יש און קדי
 הן כחמשה הן כמעט ארחיקהו וישוכ אל וי ויחממו כי חפץ חסד
 הוא ועי יראתו כי נדמת שמה איש טמא שמתם אנט ואכזה
 כחלקן הקדושות לרוב ותחת כאשר מצאנו חרבה מעלי בתלמוד
 כעניי החכמים הקדמונים כהן ר' שמעון בן יוחי וכו' כמאמרם מה מערה ור
 אלשר שמוות וי יוחן עם ר' עכל מקום שעתה עכזה היה חורבן ושמה
 לפי שאם יתבאר הדברים כפי כוחם השונה עליהם היו מחריבים את
 העולם ועב חזרו בהם כאמרו גם ענוט לדריך לא טוב ואעפ שראשון
 כוונתם לא היתה לרעה מה נעשו כל אותם עשמו כס עשהם ועל
 זה אמרו חכמים והזהירו כחלקן שמה חכמה ועב תיקר נא נפשי כעונך
 לעת באה ואלי תמנע חמת אלו חמיות אל אם הם חו קשות ועזות
 ועל שאר הדברים אשר נדרי פוערים ולפנידים כוערים כהן אם ה
 הסיתך כירח חמה כי לא באתם אל חמיותה וכאמרך אם אכזב אלק
 ואם אראך וכאמר שלמה כענינו ענה כסיל סן יהיה חסר כענינו
 וכאלה רבו כמו רבו לא פגתי אלקם ולא הכטת כהם להשיב עליהם

תשובה אך אשכ כנחת ושוכר כי ידעתי כי הם חיסרי אהבה ואת אשר
 יאהב יוכיח באהבה וחבה אכן אשר כתבת כי באת לנסות
 בחדות כעשן חשש ואגרות וטה פיר חפצת כפי סכלי ורמשי כדל הסיר
 עטרה מעל ראשי און לאשם סכך שולמות ועינם ראות ולא ילד דיע
 ות ואומר כאמר פתל כרהטים לאחריו דולקים ורהטים מה פשע
 ומה חטאתי כי דלקת אחרי ומרדפני עד חוכה ימין ושמאל דומה ולא מקרב
 ול תרוע כאכזו של על ולא חתוקת ככן כליל ויהי אלה עמי ואעל
 ולמה דעת כזון חמרה אשר ראש ולעה פורה ולמה לא דעת למי
 עלבו דואר בקרבני ולא יוכל להוציא רוח וטב להשקוט מנהמת לבו
 ילק אל אשר ידע כי רוח יי בו כאשר באמת היתה זאת כוונתי כאשר
 כתבת כתבת נא כתב משכמי תפול וארוע משכר חקרה אם לא את
 היתה כוונתי הראשונה כי תורה היא וללמוד את דריך ומה לי ללק
 ההרים הרמוקים ולא ידעתי מה הם מלאים או רקים וכאשר שמעתי חפ
 נאמש קצת דרכיך ומה ללק אחרת אדרוך אחרי מאהבי נותן צמירי ופסע
 ועם קחבי אולי יסקיט מנהמת לבי ואת אשר כתבת כי כוונתי הין
 להרים עטרה מעל ראשך על אלה נפלאותי מאד ממה שכותב ראשונה
 איך ימלא לבי את הפחות וחדל אישים לעשות כזאת לרוב אנשים ואין
 יהיה כדו יכולת לעשות מסלת פסולת האם אין עזרתי כי ורח אין קרוב
 לדוק על כחותי עב ולא אהיה ללעב לא ידעתי אי זה רוח קטנה עברה
 חלפתי לחטאת כזאת הלא ידעתי כי אין ככל אצתי רוחו לזה רמיות
 ואין לדון אלה מה שעשו ראות ואם באת לדון על ד המוראל והמוסכס
 אלק כי אינו דין חכם הייתי חסכת לעפור כו על נדיבים אשר חמשיע
 היטובה שואכוס לשומם פחות משפחות נספחות לאחת השפחות הלא
 זה תל עכשם ענה אשר חכם ורוכ רוכס קרית ושעתי ושעתי חף ואלי
 אם לפעמים פגתי לעסק העולם והכלו אשר לא ימלט מהם מי שחנפול
 כמיסלנו הן לא שחיע חמת כזאת להסיר החינפת ולהרים העטרה פרה
 סורה מעל חלת הכותרת עטרת תפארת לשמה מדרך קל קל סכל
 קל על ולא לבל האף אמיס ידעתי מדרש חל מאת וי היתה זאת
 תה שלא לבנות ולמה תפדע עדיך נדרי ומרכבסך עמדי אלק כי ידעתי
 כי לא כשלק הדעש הקדול הזה אלי כי באיזה לשון מוכרת הדולגה אשר

פערע על פיה לבלי חק ואנכי עמדת מרחוק אשר לא אוכל לעשות הנטל
 תי ואשר אתן תלן משולת ... ונור כתרתי לפי שחשבת במדעך אם חו
 לא מצאת תשובה במל תאלי מצאתי און ל וקושי למעלה תעל והתשוב
 נשאת מעל ואכ היית צריך לבסור כאלו הפטות התוריות ולבחוין
 חו כידועות כשדיות חתיות ואדומיות ולמה תעשה כה לעבודך אשר
 הוא עפר ואפר ותקטכ חו לבוסר הלא ידעת עונש החושד בבשרים
 עד כי חרן הנביאים נעש כו בבשרים ואיך תדע כי על כיתת אשען
 ואם לא ימצא לי תשובה מאן מאן והלא היא משענת קנה החרץ אשר
 מהחרכים לא יעץ ואיך אחוין שכלי לבוס חותמת והנה לא עלתה נה
 והיא כפוחת ואף כי על הכל נתת עי וסודי כמרוה כי כזר הזה
 את תמים אם על הארץ אתן לך סודי כמין החר ויכש כן יצו אשר הוא
 ר אתנו כי קודם כה תשובת נתתי ככתוב על אלו הקושים לאמר אוכל
 אחיו דעת הדרגים ובה תראה כי לא נשענת על הקושי וכאשר פתחת
 כן היה כי תשובת על ענין התחיה דומה כדוכה כנות ואם הם כמלות
 עונות כלם עולות בקנה אחד ואם הקדמות לקחת מתקום יותר מיוחד
 ואף כי יראת כי האריכות יהיה עלך למשא אמתת כי על כל פשע אהבת
 ועגלותך תרא חכמה ואעלה לך כתובה אם אם לא תהיה כענין
 חסובה ואתה היא תשובת על התחיה מאת כנניה כיך החר ויכש
 חונתת עד כה תשובתך הנחת ... יע אם את לקחת מופת
 ראיתי מאדם הקדמות ואף כדרך מהחוקים אל המאמר בטבע ולא
 כדרך מה שאמר הטבע אשר ילבו מן המאמרים המוקדם וכזה יכול
 וידע היתפאר הקבץ על החוטב כי והמשור על העפרו הדמה כל
 לעשירו וזהו סדר התשובה כנחת ושוכה הן מצאנו באדם הקדמות
 אשר עוה לאכול לבלי מען הדעת ואם לא עבר חטוי והאזהרה היה
 חי לעולם כנחיות וכטהרה כי מאזהרת העוש והקטטה נלמוד מה
 שהיה אם לא עבירה עשה כי נעש על החטא והמשלה משפט מות חטא
 דאם לא חטא לא היה מות והיה חי לעולם כמאמר מות תמות ואף כי
 מפרטים שהמיתה האמורה רל על הפשע ולא על הקלף אצורה עלזה לא
 נאכה ולא שחע כי פשוטי הכתובים כמשמעם כמשמע ואעפ שיש
 להם נסתר ולענין מה מוריס מל משפוטיהם לא סרים ואכ אחר שהדבר

כן שטעש

כן שטעש על מיתת הקלף יב וכל שאם לא חטא היה חי לעולם כקלף
 ובה יש שאלה גדולה ואיך יתכן שהאדם הנרסב מו יסודות יתקיים
 לעולם לעולם הלא אמתנו חואים כי כל מהו נבראים נפשים וכלם
 וכל הוה נפסר בטבע והחורבנים מהו יען כי הם חיסודות הפכיים זה
 לה מתגדל אי אפשר הייתם לבנים יחד אגדים ואף כי יל ית היה
 מחדש דרך נא ומוספת אף שלא כדרך הטבע שהיה חי לעולם כדבר הזה
 לא מצאנו כל הנשים והנבלאות אשר נעשו מעולם לא כאלו ולא
 כנשם אף כי מצאנו נסים כשינוי הטבע לאון ועדן אפל שיעמוד כן
 לדור דור ולבנת נשים לא מצאנו וזה לא יקרא שינוי טבע אלא כביאה
 חדשה וישק ליה שחמלה כטעברא האדם נברא שיעמוד נחמית וכטחט
 עשאו באופן שמשחית ודבר זה מצאנו בתורה וק קטסת מית בסתם באו
 כי עפר אתה ואל עפר תשוב חטא כי חמלה היה יב עפר ואמר שהדבר
 כן אכ איך נקיים אמיתת המקרא שאולי שיהיה קיים לעולם ניהיה חקוים
 יב הפריאה כל הריסות טבעה ונאח כי יל ית אשר כרא כל מאן הקדמו
 והאדם כעבור היותו נבכר מכל והיותו שלט על כל והוא חלק מכל
 וכיו לעוב כל כראו כאחרונה ועשאהו ישר במאח החכם אשר עשה
 את האדם ישר והיה בקשו חטבות רבים והיה כנח חטא ית צריא
 האדם שיתעסק במושכלות ואל יתעסק ברגל העולם ובתאוות האשען
 ועל זה עוה לו שלא לאכול מהפרי אשר הוא אזהרה חלנטות אל התאוות
 האשפיות כי בסתם יחנע כודאי אל מעלות הטבלות ואם האדם היה
 עשה כבונת כודאו שלא לעסוק בא במושכלות ולדמות הצורה לידע
 כפשע ובה וכרה כי בהדמות הצורה לידע יחשך עליו כוכות נותנו
 השפעה עליו כי ימצא לין את מינו ועמוד כציון ולדבר כעלונם
 למקום עור מחצבת וכודאי כל ספק או חי לעד וקיים לנעם כי הוא
 דבר איפשי כאשר מצאנו כדקיקים הקדורים אשר היו קלם ורבים
 כעבודת כודאם כמיהם כאותם לא נפרדו מהחיים הנחמים כאשר
 מצאנו כמשכיל בעלותו כעברה אמרו רל הופשט כמון מעליו
 ועשה לפיד אש ועדין הוא כמייס כיו אף כאשר מצאנו כודאי רל צהר
 מקומות כמלמוד שטאה להם ודבר עמיהם כאשר אמרו תנא דכי אלהו
 ואפרו רכא ואפרו אטא אתא אפרו ואדמי וכא ואם כי הארון הנביאים

הכניסו כסיוס ספרו. הנה אנו שולח לבס את אליהו הנביא לפיכא
 יום הקדוש והנורא. אך ראוי שהוא כחיים עד סוף הדורות. וכאשר נהיה
 העשן כאלהו ז"ל כן הוא כודאי. למי שמצא למדדו יהיה לו חמלה וז'
 כאשר היה לו כי אין הקדש מקדש עבר כל בריה. (כן בעשן חנוך אה'
 באזהרה נהפך כשרו ללפיד אש. אחותו לקחתו חבט אדם אחריו סקדן
 זה חנוך כן ירד. ששמו חטטון. לקחתו חבט אדם ועשית לו כפא אש.
 ושיעורו של כפא ע' אלף סמאות ומסדת לו ע' חלואי) כגד ע' חלואי
 הסוכבים את חכמא. והפסקתו לו סמליה על העלה. ומסדת לו חכמא
 וכנה. יומך חמלאכי השבת וקראת שמו יוד הא ויו הא קטן. וסדרתו
 כל סדרי כראשית ונתת לו גדולה חכל סמליה על. והכחות לק זה
 חמלה שלם להראותך כי גם ראוי כפסדי בעל העבודה ונשמה הזכה
 והטהורה. ואחרי אשר הוכחנו כי כוונת הש' ית' היתה בתחלת בריאת
 האדם שיהיה נתי וקיים לעד. ועיטלם בעולמו. והנה שחמטתו לא
 יבא לפועל כסבת וכגדלת החקל. החכל חכלו חשמיים. ח' לא
 יבצר - יחלא עבד זה כי כזמן מהומתם נריכה שתבא לפועל. כי עתה"ל היא
 תקום ומחטכות לבולדור ודור. כי תחלת מחטכותו היא סוף המעשה.
 כי כן נראו כדרי קול בעשן משה רבי' עה. שאה לו הש' יתברך ואשר
 לאי גדול מינו אעפ' שלא היה תגאי חקויים כה על תגאי ואכלם ואשר
 ח' אחרי שחדה טובה איה חזרת ונתקיים הייעוד שנה ובעד רחביה רבו
 למעלה למעלה חס רבוא. חכט וק' כן כנו של ק' כדון זה אשר תחלת
 הבריאה היתה כוונת הכורא ית' לבד שהכרח הוא שיבא לפועל. כי כיו
 שכל שאר המחטכות יבאו לתכלית פועל. כן כודאי גם זאת שתבא לתכלית
 פועל. ועב' ח' ית' אשר הוא סבה לכל חסוכב ומסכב כל בחכמתו וככונתו
 ומסכב כל באופן היותו האפשרי. כאשר יורה עליו ולא נחם אלקי
 וכו'. יסכב בחכמתו שתבא זאת המחטכה באופן וכזמן היותה טהורה והוא
 כי אחר טהרת החשית כמהר כי מינו אשר יחללו עבדו חלבוני. ויהי פסח
 כר כאח. ומלאה האק רעה אתיו. וכמלא הנביא נשפכת חמי עלים
 ונבאו כעכס וכנותים. יחדש הש' ית' על חופת שיחיה המתים ויקומו חיים
 כדי להשלים נפשותם אשר לא יכלו לעשותם כזה השלם כשכר. חספ
 חמת החקקים והמעקים שהיו. וגם עבד היצר הרע אשר היה שולט שליט

כהס והוא החטיל האוהא. אבל לעת ההוא. אשר חיסטין כככל יאמר
 וכמאמר הנביא והסירות לב האפן הכשרים. אן יושלם כוונתו הראשונה
 כבריאה וכלה חיות לבת. וחכ החקקים יעלו למדרגת אליהו הנביא וחמל
 ז"ל וכודאי ט זה יהיה להם תנספת מעלה על מעלתם ולא גרעון. מדאכ
 יעלימו נפסם כמה שהיו כשכר. אשר כל אפשרי כה כחמיה כמא
 החס והחקים אים יודעם האומה וז"ל. ושעת כי ישארו יב רוחשים כמא
 ויהי להם ההשקת כבד ויוסיפ עליהם. וכן מוכח מדברי ח'ל' על דקיקים
 מה הם עשים הקדש עשה להם כנפס וטטין על פני חמים. כל זה מוכח
 שיהיו רוחשים כהם העפך ללפיד אש. עליונית שתבא להם השגה חמל
 מעולה שהיא להשלים כוונת יוצרם בתחילת הבריאה ולהביאה לפועל
 כי זה הוא תענוג ומעלה כאשר הוא כבא מעלה כעמט נורא וכל כבאם.
 אשר הם הולכים ומתגועע כהקל ישר שלא ישנו תפקידם כדי לעשות
 רצון קוים כאשר יסדו כיוצא על עכב שחמים כבאמם וששים כבואם עש'
 כאימה רצון קוים. וכן כבדסת הלבנה ששים ושחמים לעשות רצון קוים
 ואכ אחרי כל אלו הדברים והאמת הוכחנו כי החמיה היא אמונת הבריות
 וחמיוות כבי להשלים מחטכות היצר הראשונה ואפ' לא באה הנבואה על
 והקבלה. ויכול להיות כי מטעם זה קבלו עליהם זאת האמונה אף אותם
 אשר לא חבט ישראל חמה. וגם יבאנו ידי הקושי' כי החמיה לא יהיה להם
 רון ולגרעון כה לתנספת מעלה על מעלתם. וכבאן שלם תשובת על
 קושי' שהקשת על החמיה והיתה כידהס מונחת עד כא תשובת הנחת
 ופזה תוכל לראות ולהתבונן כי אין כוונת ח' לבסור באמת הפס' התורות
 וכי כוונת כוכ לתשובת אף כי יש לו עסק במחטכות ולא רמו עיני להלך
 כנפלאות חמט. ח' חמיק עיני חטטס האיר עיני והכריק בקרן ואור נהו
 על עד לא כא דכד אל. נהנה על קושי' הלהל. כודאי הבאת
 כאגרת סוד העיבור והלהל כמאמרי החכמי' החקוקלים. והוא ח' ורל
 ידיעתם כפסדים הנכח' והרסומים כאגרתם אכל חל על הדון טאט
 דתן כה. שהיא חק יתקן כדכ זה רל בעשין הלהל דכר דקיק ורע לו או
 רעע וטוב לו. לא הכנת כדכדיק תיחז חספין. כי למה תלהל. נפס
 הדקיק כהל חרע. לתכלית ולטמא נורה. אף ח' כה שהשמות
 יבאאות בען חסכון ראשון ואחרון לאחיון והוא חשן חסכון אלה

אשר אין לאדם יכולת בה כדאין לדבר הזה כמות כחוק אורה לדבר הזה
 כי לא נכלל לדעת מעשה האלקי מראש ועד סוף וכמו כן כתבת גם את
 ואת סגולה דעת חכם שגברה לא אובל לה כמו כן נאמר על תולדות הקדושה
 שהיא מרוע דרך רשעים בלמה וכו' בלא עשן הוללה כי ראינו כמה חכמה
 ונביאים נבוכו בזאת הקדושה כמו חכרון וירמיה ומלכס בבמה חקומות
 אשר ידעת כי קשיא קדומה היא אשר הראשונים נמשקו בה וגם האחרונים
 לא יסורו ועב לא באמת לה להקשות אלה אלא קושיית היתה על החכמה
 ואת הקושי בעשן הוללה ואחרי אשר אמר אנחנו באים לדע נטעך למור
 ואנחנו לדע כל הטורח זה למה לנו כן נאמר בזה על תולדות הקדושה כי
 אנחנו לא נכלל לדבריו עב אין להרהר אחר מדותיו כי הדור תמים פעלו
 גם קל על מה שכתב חכ כי משה רבינו עה לא היה מתירא מהמות אלא מהד
 הוללה ואחכ כתב חכ ועד היום הזה כל עדיק שהוא יודע הוא יוכל עשות
 באמת בהטבעות ובהכחות ידועות אכ תלמד על מרעה טה עליון וחסדו
 מעט מאלקים וכי נסמך לו מן שעי כנה אכ אם דבר זה לילד אשה
 נסמך כדאין מינו לא נסמך ואכ למה יירא ויקשה כמשרש יכולת בידו
 למקן המעשה ואכ כי לא רצה לעשות בהטבעות ופעולות את אשר יוכל
 למקן עי פעולות חקו איך יעשוהו שאר אנשים אשר מימלתו הרבה פחות
 ואיך יהיו כבהם הנאשים ונהה כתב חכ ואם יש לך מעשה השיכע והלא
 אין משיבין את הארי כי הוא חזק ובריא ואף כי שמו כשה יכונה מה לבו
 כלב האריה יכונה ואין שייך תשובה כדבר שהוא כנעם ושוכה נעור
 כתב חכ וכן תצטרך לפדל מכותך לבא אלי בידי לך כמה שחכנת במיל
 הנה נא ארץ אדומה כי הנה תשקף בית השלמים וכעצער בעברה נחם
 אשר כמעט מים לא ידון חזמאם אף יוספו נבאה על נבאה כי כאשר
 החלו מריה מים לפרוח יעמדו עוד כבוכ יין וטורח למצא חקעלם
 שם אשר יכבה את אשם ולתמוח ולקדל פארה ולתלות לאפס אמרה
 עד אשר לא ימישו מעשות פרי ולא יהיה עוד להם לקרי ככה אתה החילק
 להראות את עבדך את דלך ואת מאור שפלך ונדעת בקרע החטה כועת
 דכשך ותאורנה עש מהמנה אשר חוכמה לפע נעב אמלה נא פען
 היקרים מאכע שנהם וספרים היות לבדן אחרי פ אשר הם כל טח
 ודופ להתננות לעבדך להאיר עש ככרים נסתים אשר אין להעלות

לדע

על ספר

על ספר אשר לרכס מסור והוא כדורט לרכס שהוא מסור ועב אם
 תואלי פנה כי למת מהדוך על להודיע קצת דין עליון באה אכא
 אלק ויכרע יין בללך ונהה אם כמיעוט ידיעת וקוצר השגה
 קרית ושעת ושלת אצרת חכ ופריו מתוק לחי כדכט וכנסת נופ
 למרחקים נוסים עד שבעה וישועתו לא היתה קרואה אשר שגבה מינו
 אשר לא לברת בקריאת ספר לבד מהחתימה החתימה אשר חתם חכ
 הפכו אל השער אשר כל מאיר אשר לא הכינות כה היה כתוב שער
 או שערים היית דן כוונתך כי שער או שערים הוא דע ורשעים וכי
 אתה הוא הפכס אכל כתב חכ השער וחפעת ככל המקרא ולא
 מצאת כה שערים ושער ולשערים כה כשעיר המטלה ונשא השער
 ושלם השער כהא הידיעה וכדאין יסכו סוד וגם כעצול אכן לא הכע
 הפוכו עכ חקט חכ להאיר עש כעשין זה השער אם הוא כעשיר
 עש ואכטה נפלאות מתוהך ויאיר לבו כמאור תחתו ויקיים כנו
 ואור חדש על עין תמיד ואל יתשה ואי אהוב משרת משה כל אין
 חסן כו ורוח תבונה אין בקרכו

מאיר חנו עפלכוח	מענותו חקוס אריה
שמוהדור לבוש רוח	שנת הכלל יציר רוח
הלא נבר ככל רוח	הדר משה ככל חייה

אחרי כושישים חכמה וכאורך ימים תבונה נעילה אכן רוח היא לאט
 כי לא טוב לנדיק לענוש ונהה מאיר יסמך ככרים כלעין מתקן וכפי
 הס מרים כי נאמה כי יד החזקה אשר עשה משה להכדיקה על הספל
 והאומלל כאשר כי יתעלה הלא ידעת המאמר מכל איך שהחכם
 יסכול דברו הסכל כזה יהיה נבר ונברל משאר יושבי חדר וגם ידעת
 את האיש ואת עיניו כי הכסיל יוציא כל רוחו ולמה תתקן על אם
 לא כתבת כהון כמילי אע עשית כעין אומנת ואת מלין מוטות אכל
 כה לא עשה כדאין בהסכה לרן אות לבן חוכה וגם ספסת דבריו כמשין
 וכעת עליהם וכשין אהלה וכאמת חיד אמת עקרת כי כמאמר חכמים

בדקת. באחד מן המערכות הכית לא נתן הכוונה. אלא לתקנות ולשטחים
 על אדמה שחמה. וידוע כי כבר זקנת ושבת. ויחי עליוני גרשתי. אבל
 הסבלות עלי הולך ויחבר. לכן פחדת מחכמי החומר. ושמת על לבי
 בראותי חזק המענה. שאחת דברתי ולא אשנה. לולי העקמת רוח בטע
 כי אחרי שכלל האזהרה תביע. ואחדלתי את פניי לשלוח אליך וירי שחתי
 לחיפ. כלליך. לכן נש ואחזי. אליך ולות את ריב. ואשן בשן ידיעת
 המעשה אשר במשך למוד שולטת. ואלי מתטבע לחיוב כחילי. כי הואשן
 סלילי. לכן פקח עיניך וראה כשכלך. מנחת אשר הובאת לך.
 על דבר עדין ודעלן רשע וטוב לו
 לא נמכת לך שלשים כמו עמך ודעת. תמלה כל ילך הוא עדין כחוללו
 עדין ככל עת. ואין חקוק קן להכא. מה שעדין לא בא. כאשר נמכת
 כנעם. כי שמת לקים אל קול העבר כאשר הוא שם. ומה יהיה הנסיון להש
 מה. אם לא יכעסיה תוך דין אחר בהחלטה. ואי יקח הכבירה. הן כטוב או
 כרע לבמה. ואף כי חקוק היו בחקוק פדען עכרס. אפי' חכי לא נמחר משכ
 וחס. להרס. הן לטוב הן לרע. עד יכאן בעולם הזה הנזרע. ואפי' הטוב
 והרעות שישכלו בעולם הזה אינן דומה לטוב עה. אחר מאליך במחנה.
 והשעת בשן החשכון. שיצאו כחשכון הנכון. והשלשיות שבו כל האמונות
 שהם מונחים תחת הערכת העתות. כאשר כבר כתבת. וזהו הדרך הישר
 והנכון רשמת. אבל המאמר הראשון כשכלו. עדין ודעלן. רשע וטוב
 לן. נאמר לבנון אחת כולם. ולא כאשר תכרע החכמים שלא ידעו כן
 וימים לשמאלם. או שלא רצו לקלות הסוד והכוונה האמיתית. כאשר הוא
 דרך קצת כע עמנו כפרטית. וחתית קנאה וטנאת חש. כאשר בארתי
 על אדום. ועליהם נאמר ויכאן אהל אחד וילבו ויטמיו לכן כללה אמר
 ויחד תמחת עליך היקר. למה תפסת הטפל והנחת העקר. ועוד כי אנו
 חתירן הוא רק דעת קצת מן החכמים. אבל מי שמע לחידים בחקוק הרב
 והעלמים. והכן. (תקע לך כי היה עדין פ' כאוץ לקלות ולגרש
 כל אשר כתבת לך בשן העקר. כל דבר בחכמותו. כי הכל תלוי זה בזה
 כראש ותרן וסוף כחשמו. ואם על עשן משה רבי עה הקטית לעמו
 למה לא תקן את עצמו. וממדת על כה לא ידעת ואינו חדש. עונש
 החטא כמי חכמת קדש. והאיש משה ירא שמה יאמר כל אכזר. ולא

יעלה

יעלה כדון זה ששעה בעתו. עד ששעה חפץ הבורה. שעל זה לא יקבל
 עונש וכן היה בטורה. והשלים חשנה תורה. בשמחה הדורה. אבל
 מאד שמחת על אחרי השפר. כי לבדת קריאת ספר. וכל סללה קצת
 תוך חברה. ותרפת באש שכלך החטובה. עד כל סתם חזק לא נבחר.
 ולא נותרו כהם שנים יחד. ועל עשן חסוכו של השער חביר. חנה שמים
 אש שולך חזק ואכזר. ואשאלך והודיעט כי נה איפה היית כסדי המאמר
 הראשון האמור ודבר וי יו שלם שחיות. שש אס נקל לך סודות
 עדיקאל כחשן. רבו של אכזרס זל על עשן. לב העתכות פלאות החכ
 מה היוהירה. כאשר סדרו בספר יצירה. ואלו הם ושכליהם. נחב
 א נקרא שכל מופלא. כשכל מזהיר. כשכל מקודש. כשכל קבוע.
 ה שכל נשדט. וספע נבדל. וסכל נסתר. ה שכל שלם. וסכל טהור
 וסכל מתגדל. וסכל מנחם. וסכל כהיר. וסכל מנחם.
 וסכל מאיר. וסכל מעמיד. וסכל נעמי. וסכל הדרג.
 וסכל כית השפע. וסכל סוד הפעולות. כשכל הדרג. כשכל
 החסן החסוקט. כשכל נאמן. כשכל קיים. כשכל דמיוע. כשכל
 שכל נסיוע. כשכל מחודש. כשכל מודק. כשכל מוטבע. כשכל
 שכל מופאס. וסכל כללי. לא שכל חקיד. לב שכל נעבד. לכן
 אם ידע כה כאלו העשנים האש להפער או תקע מהו הפכו של השער
 אבל באמת תדע כי כל מה שחמא כה כמכר משן קטות ונוראות. לא
 היתה כוונת לרעות. חלילה וחס אם היה כזאת עליך. רק כענה
 תבאונן על רוע מזלך. כי הנחת למלך מידך הקייה. ספר אחד אשר
 היה מעלך עליה. ומלכו היית יודע כל יוצא וכא. ושמו ספר חיי העל
 הכא. ומאז חדל כל הוצרפת לחס כנמות כחשמים. תימנע מהפצ
 רים חזק לוחים. וכאשר ראית כי הוצרפת לשל אותי. או חרה אפי
 כי נחמתי. ואמרתי כלב הלא זה האיש המרץ הארץ. איך יפול הדבר
 שחמט השכל תילצם ייך. עד אכא חקדשי. ושם נודע על עשן
 השולך. כי בשן אכזרס הספר נעשית. עד כחמים ככאפילה משעת
 ולמה לא העתקת כשכלך. טרם לוקח מאתך או טוב לך. וזה סבת
 כחיי שלא כדן הספר. כי לא עשקת ולא רעות ולא לקחת כספ. וכל
 ח לא אנוס לך וכל מדע. תקרא לבה חודע. וידעת כי לא דברתי אליך

נבונה רן לטובה הייתה הכוונה ואזרכה עלי יט לביב אתך במשלים
כי דמיתת אל הדולס ואל אנשי המעשה כזה הוספת יאשי אשר קטע
עבה מכל חתני ומי את הכלב חמת והתלה שאוכל לעשות כדברים
האלה נער הזכרת על עטש ארון הנכאים שחמד כבשרים צדע
לה אשיב כמיל ומי לא יחשך השומע ל כי סופו מוכיח על חמלת
ועתה ט דקת כי היה לך לכתוב בראשונה הקשיות וגם עס העיר
חמ' ואיך תרצת אותו כעין שכלך והנה היא טחונה באהלך ולכן
טלחת אל הקשיות כלי כח לראות אם התירוטס יהיו לעש אחד ולע
יה ברעת וגם אע כזה היה לך ללנות את אע ומא הסתר חש' פשו
אן חמי ח' יתש כמעט הוא האיר עיני ולבי כאשר תמצא בראי תוך
כתבי ותעין עס כלב טלם ותמצא ט כע' חמ' לא היה נעלם נהם
ירידי אחת אבקט חמך ולא תטעה טכ' לא יכטלע מחכמת המט' נה
כי חמלאכה חרובה והסעעלס ערלים ואחר במכתבך תמפידע ותכלס
ותברית לשיכ לך ככל עת ועוה וזהו אכוד הוין על היו כולגה
ועלך נאמר הפסוק כדורטיו לזה חשה ואח רון תפריעו העם ממעשיו ומי
יתנ כדבר חקוס אשר אין עס מי מדבר אן טלא הייתי נבר בחזנות
כי כשת ובלמת ככנאות כי העם חושכים אותי לאלה ואזרכ אישע
דרך סלגה ומה יאמרו חלאכי מי כאלם הן כל דבר חמ' נעלם לכן
על התפודרת כטחחה הייתי על עת פקודת והתפללת לה' ית' שחמתי
יח ושאגרות כע האדם לא יהיו עלי לטוח לכן חחור' אחק' חחור' של
תוסיף דבר אל כדבר הזה ואף כי ידעת כי רכ חילך אחי יהי לך אשר
לך יוסיף ח' לך כחוס אלף פעמים ויכרך אותך כחפצך בתחומים
וכחץ וכקטת חמחך איט הלחן אשר חכמה לעמל' ריוטלין

לפרט ויכא העם ח' חשה ויאמרו חטאנו כי דברנו כה' וכך .. ר' לפי

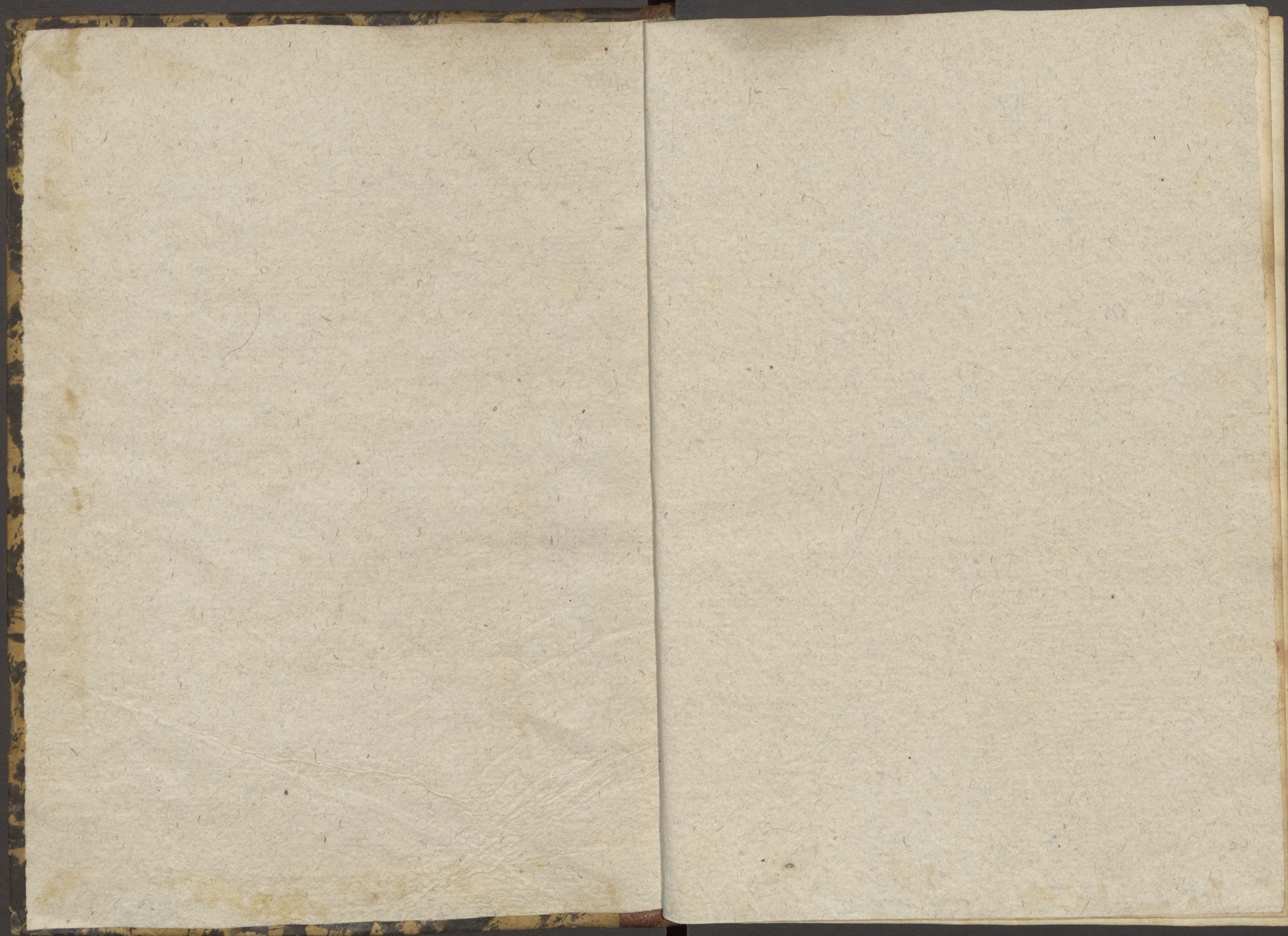
מכתתו את יהודה בן לאה טלמה דכלאנט ללה אל החסיד המקובל
חךעמא דלת כיה טיחי כמהה אלה חלפן אכור הדופאים יטרוה וחק
הטלחת היום יוס' ד' לחדש אכ ר' לפי ח' ל' וחסדיו יכחו להדות
כו הוא ורעו ורעו ויקיים כו קרא דכתיב לא יחוטו מסך ומפ' ורע' צו

177

176

178

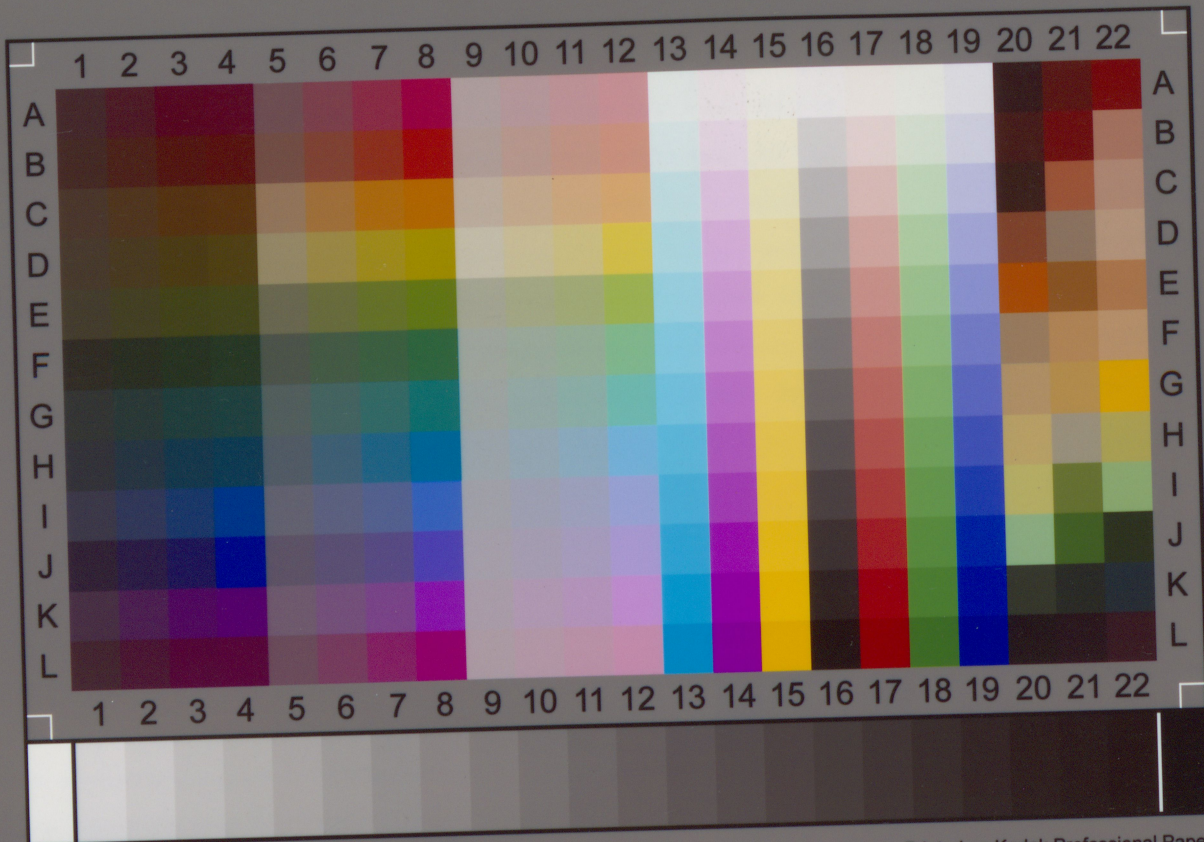

כן שטעט על חיות קהל גב. וכל שם לא חטא היה. לעולם כהלך
וכאן יש שאלה גדולה. ואין יתכן שהאדם הנרצח מן יסודות יתקיים
לעולם לעולם. הלא אמרנו חיים כי כל מהו נבראים נפשים וכלים
וכל הווה נפסד בטבע והמורכבים מהו. יען כי הם מיסודות הפכים זה
לזה מתנגדים. אי אפשר היותם לבנים יחד אדומים. ואף כי ית' היה
מחדש דרך גם ומוסר אף שלא בדרך הטבע שהיה ח' לעולם. כדבר הזה
לא מתאנו בכל הנסים והנפלאות אשר נעשו מעולם. לא כאלו ולא
כעולם. אף כי מתאנו נסים כשינוי הטבע לזמן ועדן. אבל שיעמוד כן
לזמן ויבטל ויפסד ויחלש לא יתאנו. וכל לא יסבא שנוי טבע אלא כפי צרכו

נבי עמדת מרחוק. אשר לא אוכל לעשות הנכח.
והוא כתבת לפי שחשבת במדעך אם חו
מי חזאתי אף לי וקושי למעלה תעל. והתשוב
עיקר לבסוד כאלו הפטות התקיימות ולבחיין
יות. ואדומיות. ולמה תעשה כה לעבודך אשר
זו לבוסר. הלא ידעת עונש החושד בבשרים
כו בבשרים. ואין תדע כי על כיוון השען
אין חזון. והלא היא משענת קנה החזן אשר
מתקין שכלי לבוס חותמת. והוא לא שאלו הפסד
הכל נחת עדי וסודי כמדות
אין לק סודי כמין החל ויכנס
עמך ככתוב על אלו הקושי
נראה כי לא נשענת על הקושי
התקיימה דומה כדוכה כגונות
אחר. ואם הקדמת לקחת חז
היה עלך לחטא אחרת כי על
עלמה למכ כמכסה. אם אם
על התקיימה. האת כנלייה
נחת. יען אם
כדרך מהמקום אל ההואות
אשר ילכו מן ההואות (המקום)
החוצה בו. והחטור על העם
ה. כנחת ושוכה. הן חזא
יען חזעת. ואם לא עבר ה
ה. כי האחרת העשט והקט
כי נעש על החטא והחשלה
והיה ח' לעולם כמאח' חות
כל על הושט ולא על הקהל
הי הכתובים כמשהם כמשהם
חל' מסגותיהם לא סרים. ואם אחר שהדבר

חל' מסגותיהם לא סרים. ואם אחר שהדבר

כן שטעט

ואלכו רכא ואלכו אטא אלהו ואדמי וכל' (אם כי האדון העביאם

A

179.

מאמר

והנחיה ח"ח

על

הנחיה ח"ח
62 ב.